ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Актуально

Новий КПК України покликаний забезпечити європейські цінності

СТОР. 5

Ювілей

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ:

«Історію держави пишуть у регіонах»

СТОР. 6

Технологічний прорив

Програмісти вивели Львів у десятку успішних міст Європи

СТОР. 11

№ 34 (5284) СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Приватизацію у морських портах дозволено...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 21 лютого

Під час обговорення урядових законопроектів опозиція гостро критикувала запропоновані новації. Однак деякі питання голосувалися навіть конституційною більшістю. Зокрема, схвалений у першому читанні урядовий проект закону про морські порти (232 «за») передбачає дозволити приватизацію інфраструктурних об'єктів морських портів та значно спростити роботу інвесторів у портах. Проектом закону визначено, що майно, яке використовується під час здійснення діяльності в морському порту, може перебувати у державній, комунальній та приватній власності. Доповідач від профільного Комітету з питань транспорту і зв'язку Юрій Крук («Реформи заради майбутнього») переконував, що законопроект позитивно сприятиме розвиткові морських портів, залученню інвестицій. Законопроектом також передбачається врегулювати порядок будівництва, відкриття, розширення та закриття морських портів в Україні, порядок провадження на їх території господарської діяльності, визначити правовий режим об'єктів портової інфраструктури, основи державного регулювання діяльності в морських портах.

СТОР. 2

Олена Бондаренко, Уляна Мостіпан, Олександр Гудима, Андрій Шкіль.

Віктор Турманов, Тамара Єгоренко, Володимир Макеєнко, Григорій Смітюх.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.
Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

У НОМЕР:

Земля має стати реальною власністю

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин узяв участь у засіданні Ради регіонів, що відбулося під головуванням Президента України Віктора Януковича.

Найважливішим питанням порядку денного глава держави назвав практичну реалізацію нової регіональної політики.

СТОР. 4

Субвенція — поштовх до розвитку

Субвенцію в розмірі п'яти мільйонів гривень із державного бюджету України на 2012 рік отримали місто Світлодарськ та селище міського типу Мироновське. Це сталося за сприяння Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, **який відгукнувся на звернення депутата Дебальцевської міської ради від Народної партії Дмитра Другашова (до складу цієї ради входять названі населені пункти).**

Із загальної суми субвенції три мільйони гривень отримало Мироновське та два мільйони — Світлодарськ. **«Така допомога надійшла до міста вперше за багато років, — розповів «Голосу України» Дмитро Другашов. — Виділені державні кошти підуть на газифікацію та освітлення вулиць, ремонт доріг, відновлення систем водопостачання та опалення, капітальні ремонти навчальних закладів та дитячих майданчиків, селищного палацу культури, дахів та балконів житлових будинків. Тож субвенція дасть поштовх до розвитку населених пунктів», повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Греції кинули рятувальний круг

Єврогрупа погодила другу програму фінансової допомоги Греції обсягом 130 мільярдів євро. Напружені переговори в Брюсселі тривали тринадцять годин. Помітно втомлений від дискусій єврокомісар з економічної і фінансової політики Оллі Рен за підсумками переговорів, що тривали мало не всю ніч, заявив журналістам: «За останні два роки загалом і цієї ночі зокрема я чітко відчув, що слово «марафон» справді має грецьке походження».

СТОР. 7

ПОДІЇ

Весна прийде 15 березня

У МНС України знають точну дату приходу весни. Весна в Україні очікується з 15 березня. **Про це повідомив учора на брифінгу директор Департаменту цивільного захисту Міністерства надзвичайних ситуацій Василь Квашук.**

Водночас він зазначив, що різкого потепління не очікується, тепло приходитиме поступово. Найближчим часом передбачається постійне підвищення температури повітря до позитивних значень удень і мінусових уночі, що призведе до утворення бурульок на дахах будинків і споруд, які в разі падіння можуть становити небезпеку для життя і здоров'я людей. Тому рятувальники звертаються до керівників підприємств, організацій, установ, ЖЕКів і ОСББ із проханням здійснювати постійне розчищення дахів, закріплених за ними. А українців просять не ходити в небезпечних зонах з високою ймовірністю падіння снігу та бурульок.

«Тиждень жахів» від... міськради та райдержадміністрації

Психічну травму отримали дві 10-річні дівчинки під час акції у Немирові під назвою «Тиждень жахів». Не повірите, організували захід міськрада та служба захисту дітей райдержадміністрації. Ведучий був... пастор церкви адвентистів сьомого дня.

— Дитина прийшла додому настільки схвильована, що я не впізнала її, — каже мати однієї з юних глядачок — Софійки. — Це при тому, що дорогою тато трохи заспокоїв доньку. Як таке могло статися? Дітей запросила міськрада, відділ у справах дітей. Придумали ж таке — «Тиждень жахів»! Їм мало страхіть, які бачимо всюди.

СТОР. 8

КОРОТКО

■ За створення злочинної організації, шахрайство та легалізацію доходів, отриманих незаконним шляхом, у Черкасах засуджено до 12 років позбавлення волі двох осіб — главу релігійної общини «Служіння святого духа» та його заступника, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ 47 крадіжок з об'єктів зв'язку розкрито за минулий рік міськими та районними відділами УМВС України в Житомирській області. Торік 120 кабельних ліній було підключено до сигналізації. Окрім того, 56 об'єктів АТС у сільській місцевості обладнано спеціальними приладами, які негайно реагують на будь-яку спробу проникнути туди, **передає наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Сьогодні у Варшаві презентують книжку Володимира Яворівського «Вовча ферма». У Союзі літераторів Польщі переконані, що перекладений на польську мову роман, який побачив світ в Україні у 2000 році, не втратив актуальності, **повідомляє наш власкор Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.**

Україна і Росія домовилися уніфікувати техрегламенти до кінця 2012 року з метою попередження "сирних воєн"

Приватизацію у морських портах дозволено...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 21 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однак Юрій Одарченко («БЮТ-«Батьківщина») стверджував, що приватизація портів призведе до втрати контролю з боку держави за стратегічними об'єктами. За основу схвалено законопроект, ініційований Кабінетом Міністрів, про внесення зміни до статті 23 Закону України «Про державну службу», який передбачає підвищити граничний вік перебування на державній службі (251 «за»). На сьогодні граничний вік перебування на держслужбі становить 65 років. Законопроектом передбачається, що державним службовцям, які займають посади першої категорії, за рішенням відповідного державного органу чи посадової особи, які їх призначали на посади, може бути продовжено перебування на державній службі після досягнення 65-річного віку за їх згодою. Під час обговорення законопроекту деякі опозиційні депутати стверджували, що він написаний «під одну людину» — тобто, щоб Прем'єр-міністр Микола Азаров, котрому невдовзі виповниться 65 років, міг і надалі працювати на чолі уряду. А дехто висловився за скасування вікових обмежень не лише для найвищих чиновників, а й усіх працівників державної служби і місцевих адміністрацій. У першому читанні також схвалено урядовий проект закону про основи розвитку Автономної Республіки Крим та особливості здійснення інвестиційної діяльності на її території (243 «за»). Законопроектом передбачається, що регулювання в сфері економічного, соціального та екологічно безпечного розвитку Криму здійснюють Кабінет Міністрів України, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Криму, інші органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Законопроект підтримали депутати, які представляють Крим. Перед голосуванням головуючий Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк пожартував: хто з депутатів не проголосує за цей законопроект, на відпочинок до Криму не поїде. Перед початком пленарного засідання представники фракції «БЮТ-«Батьківщина» в ложі уряду розвісили плакати із фотографією міністра освіти та науки і написами «Табачник! Чемодан — вокзал», а частину своїх депутатських місць застелили транспарантом із гаслом «Ні політичним репресіям».

Депутати вітали з днем народження своїх колег — Юрія Іванющенка, Владислава Лук'янова, Олександра Стояна.

Серед ухвалених за основу законопроектів — і низка соціальних. Проектом закону про внесення зміни до статті 41 Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо відповідальності за порушення вимог законодавства про працю) пропонується встановити адміністративну відповідальність посадових осіб та громадян-суб'єктів підприємницької діяльності за несвоєчасне проведення атестації робочих місць за умовами праці, несвоєчасне оформлення документів про стаж, заробітну плату, необхідних для призначення всіх видів пенсій, або надання документів про стаж або заробітну плату, що містять неповні чи недостовірні дані.

А проект закону про Загальнодержавну цільову соціальну програму захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на 2012-2016 роки передбачає проведення низки заходів: зокрема, комплексу протизсувних та протикарстових робіт із берегоукріплення Азовського та Чорного морів; приведення Дніпровських судноплавних гідротехнічних споруд (шлюзів) у безпечний стан; реабілітації територій, забруднених внаслідок військової діяльності; вирішення соціальних та інфраструктурних питань.

У першому читанні також схвалено проекти законів про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо загальнодержавної реєстрації іноземних інвестицій, про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпра на період до 2020 року, про внесення змін до закону «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (щодо питань цивільної авіації), про інститути спільного інвестування.

Законопроект Миколи Катеринчука («НУ—НС») про внесення змін до Закону «Про вибори депутатів Верховної Ради АРК, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів», який передбачав обрання міських голів за мажоритарною системою абсолютної більшості (тобто, що обраним міським головою буде вважатися той кандидат, який одержав на виборах більше половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні) не знайшов підтримки у сесійній залі.

Після перерви, оголошеної на вимогу опозиційних фракцій, Арсеній Яценюк («НУ—НС») нагадав вимоги: зустріч опозиції з Президентом, зауважив парламентарій, необхідна для того, щоб обговорити не майбутнє влади, а майбутнє України і держави. А також, щоб з'ясувати, яким чином Президент виконуватиме вимоги резолюції ПАРЄ щодо звільнення та участі у виборах лідерів опозиції, які перемовини ведуться з Росією щодо газу, на яких умовах буде знижена ціна на газ, коли Україна підпише угоду з ЄС про політичну асоціацію та економічну інтеграцію, коли підвищать пенсії та зарплати бюджетникам, учителям і лікарям, чи не свідчать останні кадрові перестановки у силових відомствах про наміри глави держави запровадити надзвичайний стан у країні.

Юліана ШЕВЧУК.

ДУМКИ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Микола ТОМЕНКО, заступник Голови Верховної Ради:

— Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію, в якій застерегла владу від боротьби проти своїх політичних опонентів шляхом відкриття кримінальних справ та утримання їх у тюрмі. Фракція «БЮТ-«Батьківщина» вимагає у середу розглянути постанову, підготовлену комітетами з питань закордонних справ та європейської інтеграції, яка передбачає чіткий план дій щодо виконання резолюції ПАРЄ. Також, враховуючи стан здоров'я Тимошенко, Луценка, Іващенка та інших і необхідність виконувати документи міжнародних інституцій, враховуючи, що пункт 3 резолюції ПАРЄ чітко апелює до Президента України розглянути всі наявні у нього правові заходи, щоб звільнити колишніх членів уряду та дозволити їм брати участь у наступних парламентських виборах, фракція «БЮТ-«Батьківщина» вимагає від Віктора Януковича забезпечити невідкладну зустріч із керівництвом нашої фракції, щоб обговорити, як він збирається виконувати рішення ПАРЄ та допустити до виборів Юлію Тимошенко, Юрія Луценка та інших політичних в'язнів. Ми хочемо поговорити з В. Януковичем не як політики, а як державні діячі, українці й чоловіки. Переконаний, що Президент не знає реальної ситуації в Україні, не знає того, що робить його команда. Така розмова буде корисна не лише для України, а й для нього. Також вимагаємо невідкладно внести зміни до держбюджету-2012, якими забезпечити належне фінансування місцевих бюджетів.

Олександр КУЗЬМУК, Партія регіонів:

— Напередодні всенародного свята — Дня захисника Вітчизни — хочу вкотре привернути увагу до нагальних проблем, пов'язаних зі зміцненням обороноздатності нашої держави. Історія державотворення переконливо засвідчила: ігнорування оборонних питань, як правило, ставало головною перешкодою на шляху реалізації мрії

нашого народу жити в самостійній та незалежній державі. На жаль, сьогодні проблеми безпеки залишаються для нашої держави актуальними, як ніколи. Світ навколо нас швидко змінюється, з'являються нові виклики та загрози, які набувають глобального характеру. Такий факт залишає під сонцем місце лише тим державам, які прагнуть стати сильнішими, а не слабшими. Позаблоковий статус України відкриває нашій державі свободу політичного вибору, передбачає налагодження дружніх стосунків із далекими і близькими сусідами. Водночас він категорично заперечує оборонний вакуум, оскільки може породити неправильне уявлення в світі про Україну, як сірої, тобто міжкордонної території. Прикро, коли ЗМІ і політичні діячі основні звинувачення та шельмування спрямовують на адресу людей у погонах, при цьому забуваючи, що за стан обороноздатності держави несуть відповідальність усі державні інститути. Ми можемо сміливо пишатися нашими військовими, які в непростих умовах чесно й гідно виконують покладене на них завдання.

Василь ЧЕРНІЙ, Народна партія:

— Постійні енергетичні виклики та вже політичне поняття — газ — мають нарешті змусити нас перейти до системних рішень для їх подолання. Позитивно змінити українську економіку та суспільні соціальні відносини може відкриття широкого фронту боротьби за високу енергоефективність, енергозбереження та заощадливість. Справа не тільки в підвищенні енергонезалежності та конкурентоспроможності, скільки в обов'язковому при цьому здійсненні модернізації технологій, соціальної інфраструктури, системи управління, менеджменту в енергоспоживанні та навіть модернізації свідомості в усіх прошарків населення та всіх рівнів керівників. Першочерговими, але найбільш складними проблемами є скорочення споживання та здешевлення теплової енергії на опалення житла та соціальної інфраструктури.

ри. Швидка заміна дорогих імпортних енергоносіїв на вітчизняні, в тому числі й місцеві, поновлювальні, та стимулювання повсюдно до кожної квартири вмотивованого встановлення приладів обліку і регулювання — це два основні першочергові заходи для всіх без винятку галузей народного господарства і соціальної інфраструктури.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Влада впевнено крокує до свого краху. Тому що послідовні. Влада уперто коїть ті самі дурниці, нічому не навчаючись, не бажаючи нічого слухати. Керівники держави, немов ті три східні мавпочки, — нічого не бачу, нічого не чую, нічого не кажу. Тривають репресії проти лідерів опозиції, Тимошенко та Луценка тримають у в'язницях, незважаючи на очевидну безглуздість та безпідставність обвинувачень. Влада вже навіть воює з сайтами в Інтернеті. ПАРЄ приймає безпрецедентно гостру резолюцію щодо України, авторитетні західні політики вже відкрито говорять про санкції до українських чиновників та міжнародну ізоляцію. Україна залишається без дешевих кредитів МВФ саме через переслідування режимом політичних опонентів, і про це чітко сказав Держдепартамент США. Світовий банк взагалі заявив про можливість розірвання відносин між Україною та МВФ. Україна вже потрапляє в міжнародну економічну ізоляцію і втрачає будь-яку інвестиційну привабливість. І весь український народ відвертається сьогодні від цих скомпрометованих бездарних політиків. За свої гріхи вони зібралися розплачуватися останнім національним надбанням: «Газпром» упевнено заявляє, що результат переговорів між Україною та Росією щодо нашої газотранспортної системи буде позитивним, звісно, для Росії. Адже переговори щодо консорціуму йдуть, як і хотів «Газпром», в односторонньому форматі, без Європи. Наші національні інтереси стали предметом кулуарних торгів, влада може в будь-який момент здати українську газотранспортну систему взамін на примару дешевого російського газу.

Володимир КАПЛІЄНКО, «Реформи заради майбутнього»:

— Виборча кампанія розпочалася минулого тижня 8 лютого 2012 року і була розпочата саме БЮТ, який ставив перед собою лише одну мету — в будь-який спосіб сподобатися виборцю, привертаючи до себе увагу шляхом скандальних

штучних піар-акцій. Обраний фракцією БЮТ метод дискредитації політиків, сфабрикований корупційний скандал є традиційним і улюбленим інструментом, неодноразово використаним цією політичною силою для компрометації своїх політичних опонентів. А те, що «Реформи заради майбутнього» стали опонентом для БЮТ, — не дивно, бо в нас різні погляди на майбутнє. Ми хочемо досягнути такого результату: сильна Україна, заможні громадяни, потужна економіка, здорові та впевнені у собі українці, які пишаються тим, що живуть у цій країні. А те, що хоче БЮТ, — це влада, влада і ще раз влада. Тому й постійно втягуються у скандали, розбори, розділяючи людей на друзів і ворогів, дискредитуючи чинну владу та принижуючи Україну. Дивно чути заяви БЮТ, що нібито хтось розколює фракцію, вимагаючи у будь-який спосіб залучити депутатів до більшості. 53 депутати з фракції своєчасно розібралися в тому болоті, куди потрапили, виправили життєву помилку та зараз займаються притаманною саме депутатам Верховної Ради роботою.

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— Комуністи вимагають негайно припинити будь-які відносини із МВФ. Остання умова, що її ця міжнародна фінансова спекулятивна організація висунула Україні в обмін на чергові доларові кредити, — це нахабний політичний ультиматум. Ідеться про підвищення ціни на газ для населення з 1 березня цього року на 30% і ще по 20% кожні півроку. А також про підвищення ціни на газ для підприємств теплокомуненерго на 50%. Це негайно призведе до підвищення цін на продукти та товари, підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, про що свідчить підвищення з 1 березня тарифів на воду. З нами намагаються розправитися так само, як з народами Греції, Іспанії та інших держав. Чому стало можливим хамське ставлення до нашої народу МВФ? Бо реформи в Україні проводилися за їхніми рецептами, в інте-

ресах Заходу, а не народу України. Саме ці реформи спричинили захоплення економічного простору України закордонними виробниками, сформована олігархічна система влади. Гроші олігархів, украдені в українського народу, перебувають в офшорних зонах під контролем МВФ. Це політика соціального геноциду.

Олександра КУЧЕРЯВА.

20–річчя україно–російських відносин: що далі?

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА в Дипломатичній академії при МЗС України (20 лютого 2012 р.)

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин розцінює перший офіційний візит Голови Державної Думи Росії Сергія Наришкіна в Україну «як запрошення до діалогу нового змісту, до започаткування нового періоду україно-російських дипломатичних відносин». Про це керівник українського парламенту заявив у понеділок під час зустрічі з колективом викладачів і студентів Дипломатичної академії при МЗС України.

У своєму виступі В. Литвин окреслив кілька тез власного бачення того, якою має бути україно-російська дипломатія в найближчі двадцять років.

Шановний Сергію Євгеновичу! Шановні депутати Державної Думи! Пане ректоре, шановні слухачі Академії!

З інтересом прослухавши виступ Голови Державної Думи Росії, хочу, по-перше, подякувати Сергію Євгеновичу за відкритість і готовність зустрітися з українською дипломатичною молоддю. По-друге, нагадаю також, що ця зустріч з вами в Києві проходить у рамках першого закордонного візиту глави Державної Думи Російської Федерації після його обрання на цю посаду наприкінці грудня минулого року.

Для мене, як голови українського парламенту і як громадянина своєї країни, — це вкрай важливий політичний сигнал законодавчої гілки влади й усього політичного істеблішменту Росії. Я вбачаю в ньому своєрідний прощальний акорд двадцятилітнього періоду дипломатії, у тому числі суспільної дипломатії, яка, погодитеся, нерідко проводилася шляхом проб і помилок. Це був багато в чому природний шлях для двох нових країн у стадії становлення та державної розбудови. Я розцінюю перший офіційний візит в Україну свого російського колеги як запрошення до діалогу нового змісту, до початку якісно нового періоду україно-російських дипломатичних відносин.

Погоджуючись багато в чому з оцінками Сергія Євгеновича 20-річної історії наших дипломатичних відносин, вважаю за потрібне у своїх ремарках торкнутися головним чином проблеми і перспективи нашого майбутнього дипломатичного діалогу та взаємодії. Ось декілька тез, своєрідних думок уголос про те, як мені бачиться майбутнє двадцятиліття україно-російської дипломатії. Тобто власне той період, коли більшість із вас увійде в категорію «старшого дипломатичного складу» України.

Теза перша. Україно-російські дипломатичні відносини, їхні успіхи й провали першого 20-річчя — продукт розпаду СРСР. Українська й російська дипломатія корінням сягають радянського минулого, радянської ментальності та радянської ж дипломатичної практики. Наші дипломатичні інститути виросли і за інерцією багато в чому виростають на ґрунті радянської дипломатії. Це одна школа, ті самі прийоми, схожі парадигми, однак цілі наших дипломатичних стратегій одразу виявилися різними й навіть протилежними. Очевидно, багато хто пам’ятає оцінку, що стала крилатою на початку 90-х років, перших дипломатичних переговорів у рамках СНД і на двосторонньому рівні як «шлюборозлучний процес». Суть цього дипломатичного процесу найкраще виражена жартом Марка Твена: «принцип дипломатії — взаємні поступки: ти чимось поступишся, тобі поступляться вдесятеро». На жаль, перший етап україно-російських дипломатичних відносин був обопільною дипломатією шлюборозлучного процесу.

Зазираючи в майбутнє, ми повинні в україно-російських відносинах відмовитися від цієї психології радянської дипломатії, від споживчої дипломатії розлученої пари. Наступне двадцятиріччя україно-російських відносин має будуватися на засадах рівного партнерства і рівної вигоди в інтересах обох народів.

Теза друга. Уже 20 років україно-російські відносини на Заході й на Сході, у Росії і в Україні часто аналізують через призму «імперського синдрому» і «синдрому метрополії». Скажу відразу: я не вірю ні в «імперський» синдром, ні в синдром «метрополії», принаймні з 1997 року, коли Великий україно-російський договір на піку двосторонніх відносин закріпив взаємне офіційне визнання непорушності державних кордонів. Ні сучасна система міжнародних відносин, ні принципи міжнародного права, ні укладені україно-російські угоди і договори не залишають ніякого ґрунту для таких висновків та інсинуацій. Понад те, вони далекі від прагматизму розвитку як російської, так і української державності. Суть, на мій погляд, полягає в тому, що минулі два десятиліття двосторонніх відносин пройшли під сильним інерційним пресом радянського «союзного» мислення, в якому мінімізувалося значення національного чинника і національного мислення. Сьогодні національний чинник у Росії так само очевидний, як очевидний він в Україні. А от «союзний» чинник — стрімко старіє й стає очевидним рудиментом, що аж ніяк не відповідає національним інтересам наших держав.

Відтак **теза третя.** На мою думку, Україна й Росія у своїй російській та українській політиці останнім часом замкнулися у вузьких рамках двосторонніх відносин, перестали бачити широку картину глобального світу і так само глобальних викликів і ризиків, а також потенційне місце наших двох держав у системі світової політики, економіки, в архітектурі безпеки наступних десятиліть. Наш двосторонній контекст повинен бути розширений і доповнений не просто регіональним, а глобальним контекстом. На наших очах складалися такі економічні, політичні й ринкові міжнародні утворення як Європейський Союз, БРІКС, МЕРКОСУР. А ми загрузли в дипломатичному протистоянні у двосторонніх рамках і на просторах СНД часів «шлюборозлучних» процесів, ведемо «гру з нульовим результатом», замість того, щоб проаналізувати кумулятивний ефект нашого рівноправного політичного, економічного, науково-технічного співробітництва, партнерства в розробці й виробництві високих технологій, у сфері безпеки на глобальному рівні. Упевнений, що цей ефект буде набагато вищим, ніж партнерство за принципом «лідер-сателіт».

Теза четверта. Дипломатичні відносини України й Росії усі попередні роки мали тенденцію зі сфери зовнішньої політики «перекочовувати» у внутрішню політику обох країн, ставати її об’єктом. Більшість складностей україно-російських відносин насправді — проблеми політиків і політиканів у наших країнах, продукт їхньої боротьби за електорат. В електорату в списках пріоритетів проблеми україно-російських відносин не значаться. Це однаковою мірою стосується як України, так і Росії. Тому, на мій погляд, починаючи новий етап двосторонніх відносин, обидві країни повинні рішуче вивести дипломатію й дипломатичні відносини за рамки внутрішньої політики. Сьогодні ми із Сергієм Євгеновичем підписали угоду про підвищення статусу Міжпарламентської комісії зі співробітництва Верховної Ради і Державної Думи Російської Федерації. Упевнений, що ця проблема має стати предметом серйозного обговорення на порядку денному цього двостороннього міжпарламентського форуму.

І, нарешті, **теза п’ята.** За всієї поваги до української та російської дипломатії, їхніх зусиль урегулювати напруження, що виникають у двосторонніх відносинах, не можна не усвідомлювати, що 20-річчя співробітництва в зовнішньополітичній сфері — з історичної точки зору лише мікроскопічний зріз із величезного комплексу взаємин України й Росії, українського й російського народів. Я знову закликаю вас мислити широкими, панорамними категоріями, думати про спільне майбутнє наших держав. До речі, говорячи про дипломатичні відносини, мені, як історику, більше імпонує дата 360-річчя зародження дипломатичних контактів України з Росією — початок роботи Переяславської Ради, ювілей якої ми відзначимо 2014 року.

По суті, україно-російські відносини в цілому і дипломатичні відносини зокрема невіддільні від багатовікової гуманітарної атмосфери, що створювалася не нами й не нами може бути вилучена з контексту відносин двох народів. Отож вам — майбутнім провідним дипломатам України — належить у дипломатичній практиці сповідувати принцип гуманізації україно-російських відносин, значення якого мінімізувалося й девальвувалося з обох сторін на шкоду інтересам обох країн.

Гадаю, Голова Державної Думи Російської Федерації погодиться зі мною, що законодавчі правила гри для успішної двосторонньої дипломатії й усього комплексу україно-російських відносин на майбутнє парламенти наших держав неодмінно розроблять найкращим чином.

Дякую за увагу.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Не зареєстровано жодного законопроекту про внесення змін до виборчого закону

Голова Верховної Ради Володимир Литвин високо оцінює сприяння Комітету з парламентського співробітництва між Україною та ЄС у питанні реалізації європейських прагнень нашої держави.

«Ви залишаєтеся прихильниками України і докладаєте багато зусиль, щоб Угоду про асоціацію та зону вільної торгівлі між Україною та Євросоюзом було парафовано, — сказав В. Литвин під час зустрічі з членами Європейського парламенту в Комітеті з парламентського співробітництва між Україною та ЄС **(на знімку)**. — Члени комітету переймаються тим, аби Україна була якомога ближче до Європи».

Керівник українського парламенту також наголосив на важливості серйозного ставлення до останньої резолюції ПАРЄ щодо України, зазначивши, що необхідно організувати системну роботу стосовно реалізації відповідних приписів та вести діалог з європейськими структурами.

Своєю чергою, голова делегації Європарламенту в Комітеті з парламентського співробітництва між Україною та ЄС Павел Роберт Коваль підкреслив, що одним з головних питань у відносинах між Україною та Євросоюзом є наступні парламентські вибори в Україні. За його словами, демократичність і прозорість виборчого процесу сприятимуть підвищенню авторитету України як демократичної держави.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Відповідаючи на запитання учасників зустрічі, В. Литвин підкреслив, що закон про вибори народних депутатів, який є результатом компромісу та порозуміння в парламенті, було ухвалено голосами 366 народних депутатів — представників як більшості, так і опозиції. Голова Верховної Ради України заявив, що він є противником внесення змін до цього документа, оскільки цей процес може стати постійним і призведе до протистояння у парламенті. До того ж він повідомив, що нині в парламенті не зареєстровано жодного законопроекту про внесення змін до виборчого закону.

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що нинішнє засідання Комітету з парламентського співробітництва між Україною та ЄС буде результативним і сприятиме активізації співпраці нашої країни з Європарламентом.

Прес-служба Верховної Ради України.

ТОЧКА ЗОРУ

Володимир ЛИТВИН:

«Парламент ухвалив «вичерпні рішення» для підтримки малого і середнього бізнесу».

БРИФІНГИ

Шанс зустрітися з главою держави є у всіх

Так голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов **(на знімку)** прокоментував шанси опозиції на зустріч з Президентом.

Висловивши сподівання, що робота парламенту цього тижня буде конструктивною, народний обранець водночас відзначив, що «окремі колеги з опозиції намагаються ситуацію розбурхати, представити її таким чином, яким бачать».

«Але в деяких питаннях, мені здається, це виглядає гротескно. Особливо останні заяви одного з представників меншості, котрий, як на мене, сам по собі не має права виступати лідером від опозиції й подавати узагальнюючу точку зору та вимагати щось від Президента», — наголосив О. Єфремов.

На уточнююче запитання, чи означає це, що опозиціонери не зможуть зустрітися з Віктором Януковичем, парламентарій сказав: «Ні, чому ж? Я думаю, що зустрітися з Президентом є у всіх шанс». При цьому він зазначив, що помітив ті питання, які є, і готовий на своєму рівні на них відповісти.

«Якщо вони хочуть відповідь з приводу ПАРЄ, то там більшість рішень має приймати парламент. А з приводу нашого вступу до Митного союзу, то Президент висловив свою точку зору, і вся країна це знає — співпраця в цьому напрямі тільки в одному форматі: «Три плюс один», — сказав О. Єфремов.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дотримуватися рекомендацій міжнародної комісії

Народні депутати — медики, представники опозиційних фракцій вимагають від Міністерства охорони здоров’я припинити діяльність комісії МОЗ, яка займається обстеженням екс-прем’єр-міністра Юлії Тимошенко. Адже, на їхню думку, члени комісії порушили клятву Гіппократа і розповсюдили недостовірну інформацію про стан її здоров’я. Про це під час брифінгу заявив член Комітету з питань охорони здоров`я, міністр охорони здоров’я опозиційного уряду Сергій Шевчук **(на знімку)**, **повідомила прес-служба партії «Батьківщина».**

«Сьогодні йдеться не просто про діагноз Тимошенко, сьогодні зрозуміло одне: ми можемо встановити діагноз діючій владі, і цей діагноз — страх, переляк перед лідерами опозиції — Тимошенко та Луценком», — сказав він.

За словами С. Шевчука, народні депутати вимагають від пенітенціарної системи дотримуватися рекомендацій групи міжнародних лікарів, які проводили обстеження екс-прем’єра, та «імплементувати ці рекомендації в конкретну лікувальну практику і забезпечити їй належне обстеження».

Парламентарій також зазначив: незважаючи на те, що комісія МОЗ продовжує дезінформувати суспільство про реальний стан здоров’я Ю. Тимошенко, «всіх приємно здивували медики Качанівської колонії».

«Вони через заяву управління охорони здоров’я пенітенціарної служби повідомили, що прийняли рішення виконувати рекомендації, надані німецькими лікарями, які обстежували екс-прем’єра, і не виключили можливість обстеження й оперативного лікування за межами колонії», — сказав депутат.

Він нагадав, що німецькі фахівці у своєму висновку вказують на серйозність хвороби засудженої і що її повноцінне обстеження та лікування можливе лише за межами колонії. Крім того, не виключається можливість хірургічного втручання.

Земля має стати реальною власністю

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Нова регіональна політика насамперед передбачає новий формат відносин регіонів з державою, нові важелі та механізми впливу на регіональну економіку», — сказав В. Янукович.

Він наголосив на важливості ефективного завершення земельної реформи в нашій державі.

«Земля нарешті повинна стати реальною власністю», — сказав глава держави. Він також закликав керівників Вінницької, Київської та Харківської областей зосередити увагу на пілотних проектах зі створення та апробації програми Державного земельного кадастру. «Я чекаю, що ви цю роботу якісно виконаєте», — додав він.

Ще одним завданням земельної реформи Віктор Янукович назвав завершення оформлення та видачі державних актів на право власності на земельні ділянки громадянам взамін отриманих раніше сертифікатів на право на земельну частку (пай).

ДОСЛІВНО

Віктор ЯНУКОВИЧ:

«Мета земельної реформи — забезпечення реальної власності на землю і розвиток на цій основі сучасного аграрного виробництва».

Президент звернув окрему увагу на незадовільний стан виплати селянам плати за оренду земельних паїв. Він підкреслив, що кінцевою метою реформи є не розмежування землі на папері і не збільшення нормативів бюджетних відрахувань.

Крім того, глава держави заявив, що до кінця цього року тарифи на житлово-комунальні послуги в усіх регіонах України необхідно привести до економічно обґрунтованого рівня.

Президент укотре нагадав свою вимогу: тарифи повинні бути обґрунтованими і справедливими для населення. Серед ключових напрямів впорядкування тарифної політики — технічне переоснащення та зменшення енерговитратності надання житлово-комунальних послуг.

Водночас керманич країни переконаний: модернізація первинної мережі надання медичної допомоги в усіх регіонах України має бути завершена до кінця 2012 року.

«Принцип «гроші ходять за пацієнтом» може бути реалізований лише на найближчому до людини рівні», — зауважив глава держави.

В. Янукович закликав голів ОДА дати оцінку запровадженим законодавчим змінам щодо покращення умов роботи бізнесу — безпосередньо з точки зору ефективності їх застосування в регіонах.

Президент, **як повідомляє його прес-служба,** доручив Прем'єр-міністру Миколі Азарову запропонувати кандидатуру віце-прем'єр-міністра, який відповідатиме за взаємодію України з Європейським Союзом.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Угоду про Асоціацію можуть підписати цього року

Інтеграція України до ЄС є взаємовигідною. Таку думку під час прес-конференції висловила народний депутат Ірина Геращенко («НУ—НС»).

«Треба якнайшвидше парафувати угоду про Асоціацію, адже тоді ми візьмемо на себе частину зобов'язань, у тому числі й політичних, що дуже важливо, — підкреслила вона. — Не треба забувати про російський фактор. Бо після четвертого березня тиск з боку Росії на Україну посилиться. Відбуватиметься втягування України в євроазійський простір. Тому бажано в лютому—березні цю угоду парафувати».

І. Геращенко прогнозує підписання угоди про Асоціацію після парламентських виборів. «Якщо волевиявлення пройде чесно, демократично і за участю Юрія Луценка та Юлії Тимошенко, ратифікація відбудеться після виборів глави держави. А якщо перегони відбудуться нелегітимно, то її підпишуть після президентських перегонів», — зазначила народний обранець. Парламентарій також вважає, що в уряді має бути посада віце-прем'єра з питань євроінтеграції.

Народні депутати Ірина Геращенко, Ірина Бережна, Микола Катеринчук.

Крім того, І. Геращенко розповіла, що цього року більше уваги приділятимуть виконанню таких проектів: візовий режим, гендерна рівність, інформаційна політика щодо євроінтеграції.

Народний депутат Ірина Бережна (Партія регіонів) переконана, що процес євроінтеграції для України є незворотним. Вона вважає, що підписання угоди про Асоціацію можливе на саміті ЄС у грудні цього року. «Якщо за найкращих прогнозів це буде зроблено в найближчі роки, найважчим питанням залишається імплементація. Саме на цьому вже сьогодні має зосередитися вся країна і державний апарат. Адже після парафування і ратифікації ми не станемо повноправними членами ЄС», — підкреслила вона.

ПОЗИЦІЯ

Ірина ГЕРАЩЕНКО:

«У Кабміні має бути конкретна людина, яка відповідатиме за переговорний процес щодо євроінтеграції, а також за технічну і фінансову допомогу».

Також народний обранець зазначила, що 60 відсотків громадян жодного разу не були в країнах ЄС. «Як тільки спростимо візовий режим і молодь зможе безперешкодно подорожувати, навчатися в європейських вузах, тоді і відбудеться ментальна інтеграція», — зазначила парламентарій. І. Бережна повідомила, що план дій щодо лібералізації візового режиму виконано на 70 відсотків. Гальмують його виконання, за її словами, зокрема прийняття законопроектів про біометричні документи та створення антикорупційного бюро. Щодо законопроекту про біометричні документи, народний депутат переконана: потрібно сформувати робочу групу із парламентаріїв, представників Міністерства юстиції, профільних відомств, громадських організацій та експертів для вироблення єдиної концепції проекту і прийняти його у Верховній Раді в максимально короткі строки.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Козацькі ватажки активізувалися

Днями відбулося друге засідання Ради отаманів усіх діючих 28 всеукраїнських і міжнародних козацьких організацій. Було одностайно ухвалено важливий базовий документ для розвитку козацького руху — Положення про Раду отаманів. Згідно з ним основним завданням Ради буде «сприяння розробці, затвердженню та реалізації програмних документів щодо розвитку козацтва України, у тому числі всеукраїнських і міжнародних козацьких організацій, козацьких територіальних громад, інших козацьких підприємств». Рада має готувати і вносити пропозиції уповноваженим органам державної та місцевої влади щодо відродження та розвитку історичних, патріотичних, господарських та культурних традицій козацтва.

Бурхлива дискусія розгорнулася на засіданні під час розгляду «складного і колючого» питання щодо позиції діючих козацьких організацій стосовно нещодавно створеної при Кабінеті Міністрів України координаційної ради з питань розвитку козацтва. Яким шляхом у подальшому піде козацький рух — на громадських засадах, як нині, чи відповідно до можливих урядових директив — важко сказати. Разом з тим отамани були також одностайні в тому, що потрібні загальнодержавна програма розвитку козацтва, закон про нього, в необхідності об'єднання організацій, поліпшення координації їх діяльності тощо.

Рада ухвалила рішення про підготовку відповідного звернення з цього непростого питання до Президента і Кабінету Міністрів України та проведення наприкінці квітня ц. р. наступного засідання Ради.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: учасники засідання Ради отаманів.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

P.S. ***Редакція «Голосу України» планує повернутися до цієї важливої для суспільства теми.***

В уряді має бути посада віце-прем'єра з питань євроінтеграції

Новий Кримінальний процесуальний кодекс України покликаний забезпечити європейські цінності та принципи в дотриманні прав людини

Відповідно до Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найважливішою соціальною цінністю. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Європейський вибір України вимагає від нас щоденного послідовного і системного руху до створення системи кримінальної юстиції, яка б належним чином захищала справедливість і права людини, гарантовані Європейською конвенцією про права людини та фундаментальні свободи.

Прийняття нової редакції Кримінального процесуального кодексу України (КПК) назрівало давно, але у влади постійно не вистачало політичної волі на рішучий крок. І тільки у 2010 році було створено відповідну робочу групу при Президентові України, результатом роботи якої стало результативне голосування в першому читанні проекту нового КПК в парламенті держави.

Реальний захист

Днями у Національній академії внутрішніх справ відбулося розширене засідання методологічного семінару викладачів та науковців навчального закладу за участю радника Президента України — керівника Головного управління з питань судоустрою адміністрації Президента України Андрія Портнова з обговорення основних характеристик, які втілені в нову систему Кримінального процесуального кодексу України.

Місце для обговорення було вибрано не випадково, оскільки науково-педагогічні працівники академії брали активну участь у підготовці нового КПК. Також на методологічному семінарі були присутні провідні вчені Київського регіонального центру Академії правових наук України, викладачі профільних кафедр Київського вузівського центру, а також практичні працівники, які входять до складу академічних кафедр на громадських засадах оперативного та слідчого спрямування і проводять навчальні заняття зі слухачами та курсантами.

Відкриваючи засідання, ректор академії Валентин Коваленко подякував Андрію Портнову за можливість бачити його у стінах навчального закладу та презентацію проекту КПК України, у якому знайшли своє втілення і пропозиції науковців НАВС.

У виступі А. Портнов, торкаючись позитивних характеристик нового КПК, зазначив, що дуже важко звести їх до простого переліку. Разом з тим, передусім йдеться про реальний захист закріплених Конституцією України загальних, основоположних прав людини взагалі і під час кримінального провадження, зокрема, що стосується захисту людини від незаконного позбавлення волі, від катувань і нелюдського поводження, забезпечення права на свободу, на професійний захист, на безпеку і справедливий судовий розгляд.

Ним також було наголошено, що

новий КПК — єдиний за всю історію незалежної України кодекс, який поставив на перше місце інтереси обвинуваченого, а не правоохоронних органів.

У ньому чітко визначено умови, за яких допускається арешт особи, її затримання, обшук її житла або таємне прослуховування її розмов, огляд та виїмка кореспонденції.

Керівник Головного управління з питань судоустрою, окрім цього, дав вичерпну характеристику керівним принципам досудового розслідування. Зокрема, він зазначив, що відповідно до вимог КПК воно повинно розпочинатися, тільки-но слідчому або прокурору стає відома інформація, яка вказує, що мало місце кримінальне правопорушення, або коли такий орган самостійно виявляє інформацію про вчинення кримінального правопорушення. Це дасть слідчому органу можливість використовувати певні методи розслідування та розслідувати складні злочини. Такий порядок відповідатиме сучасним принципам розслідування в Європі та більшості демократичних держав і дасть можливість слідчим органам проводити не тільки слідчі (розшукові), а й негласні (спеціальні) слідчі (розшукові) дії, рішення про проведення яких може приймати слідчий, прокурор, а у випадках, передбачених КПК, — слідчий суддя за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором.

На переконання А. Портнова, новий КПК дає змогу забезпечити реальну, а не декларовану процесуальну рівність сторін та утвердити змагальність процесу, який стає дотичним не тільки до судового розгляду, а також і до етапу розслідування. Обвинувачений та його адвокат отримують право оскаржувати ті дії органів розслідування, які призводять до незаконного порушення/обмеження його прав та інтересів.

Принцип взаємного розкриття матеріалів

Радник Президента України також наголосив, що важливою складовою принципу змагальності є принцип взаємного розкриття матеріалів. Його суть полягає в тому, що

прокурор, одразу після подання обвинувального акта до суду, зобов'язаний передати захисту всі матеріали, інформацію, документи та предмети, які були ним зібрані у справі, або на які він спиратиметься під час судового розгляду, так само як і висновки експертів.

Крім того, він зобов'язаний передати всі інші по справі матеріали або клопотання, які подавались ним до суду, а також подбати про можливість для захисту ознайомитися з матеріалами та/або зняти з них копії. Таке розкриття матеріалів має на меті дати адвокату можливість підготувати лінію захисту щодо матеріалів, зібраних у ході слідства або щодо дотримання встановлених процедур (за винятком інформації про джерела оперативної інформації, якщо інше не передбачено законом).

У разі, якщо прокурор не здійснює розкриття документів, до нього мають бути застосовані санкції, такі як заборона використовувати певну інформацію під час судового розгляду на підтвердження своєї позиції або заходи дисциплінарного характеру.

Зі свого боку і адвокат має обов'язок передати обвинуваченню документи або предмети, на які він спиратиметься у ході судового розгляду, так само як і всі висновки експертів у кримінальній справі.

Окрім цього, А. Портнов зазначив, що, враховуючи досвід європейських та демократичних країн у сфері кримінального судочинства, в Україні запроваджується посада слідчого судді, тобто судді, що здійснює своєрідний нагляд за досудовим слідством. У ході досудового слідства слідчий суддя виконуватиме функції (законодавчо визначені), такі як надання дозволів на обшуки, арешти, зняття інформації з каналів зв'язку та інші обмеження прав.

Також, на його переконання, новий КПК створює умови щодо забезпечення нейтралітету судів. Він

не передбачає будь-яку роль суддів у прийнятті рішень щодо того, чи переслідувати особу, чи утриматись від переслідування.

В іншому разі відмінність між ролями прокурора і судді розмивається.

Оскільки надмірне застосування в Україні досудового ув'язнення неодноразово і суворо критикувалося широким колом поважних міжнародних та європейських інституцій, керівник Головного управління з питань судоустрою наголосив, що використання досудового ув'язнення у новому КПК істотно звужено. Значно частіше слідчий суддя, суд вдаватимуться до запобіжних заходів, альтернативних досудовому ув'язненню і тільки за наявності відповідних підстав, впевненості, що такі рішення не зашкодять правосуддю і не спровокують новий злочин. До таких альтернативних запобіжних заходів належатимуть: особисте зобов'язання — покладання слідчим суддею, судом на підозрюваного, обвинуваченого певних зобов'язань; особисту поруку, яка полягає у наданні особами, яких слідчий суддя, суд вважають такими, що заслуговують на довіру, відповідного письмового зобов'язання; заставу, яка полягає у внесенні коштів на спеціальний рахунок; домашній арешт — заборона підозрюваному, обвинуваченому залишати житло цілодобово або у певний період доби.

Особливо цікавий інтерес для обговорення викликали положення КПК щодо права потерпілого на всіх стадіях кримінального провадження укладати угоду про примирення з підозрюваним, обвинуваченим.

Радник Президента України — керівник Головного управління з питань судоустрою адміністрації Президента України Андрій Портнов, ректор Національної академії внутрішніх справ Валентин Коваленко, начальник кафедри кримінального процесу Лариса Удалова.

Негласні слідчі дії

Окрім цього, учасники заходу порушили питання щодо проведення негласних слідчих (розшукових) дій, зазначивши, що проект не дає чіткої відповіді щодо їх початку в разі вчинення латентних злочинів, а також розширює перелік суб'єктів їх проведення, потребує конкретизації та додаткового тлумачення щодо наділення слідчого повноваженнями проводити такі негласні слідчі дії, як: «обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи», «спостереження за особою, річчю, майном», та інших, які є суто функцією оперативних підрозділів. Питання виникають і відносно Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» та інших законів, які нині регулюють ці відносини.

Радник Президента України А. Портнов дав також вичерпні відповіді на запитання, порушені у виступі начальника кафедри кримінального процесу Лариси Удалової, який був пов'язаний з основними зауваженнями науковців академії, зокрема, до ст. 3 проекту Кодексу (щодо створення Єдиного реєстру досудових розслідувань), а також до ст. 36 «Прокурор». Професор наголосила на тому, що

не повною мірою регламентованими залишаються питання можливості застосування запобіжного заходу «домашній арешт»

стосовно осіб, які проживають самостійно (ст. 181 проекту Кодексу). Лариса Давидівна зазначила також, що викликає сумнів і використання оціночного поняття «особлива довіра» у ст. 180 проекту «Особиста порука».

На засіданні також обговорювались питання щодо інших позитивних аспектів законопроекту. Так, новаціями у КПК України є визначення функцій оперативних підрозділів та зміна їх статусу і завдань; участь у кримінальному провадженні у судовому засіданні судового розпорядника.

Учасники заходу дійшли згоди у тому, що пріоритетну роль у забезпеченні дотримання прав людини відіграє наявність у державі ефективного механізму регулювання діяльності державних органів, покликаних здійснювати розслідування та розгляд питань, пов'язаних із притягненням особи до кримінальної відповідальності.

З проведеної зустрічі можна дійти висновку, що наслідком ухвалення зазначеного законопроекту стане формування системи кримінального судочинства України, в основу якої покладено реальне втілення принципів змагальності та рівності прав сторін кримінального провадження, повага до прав людини та поліпшення їх захисту, а також підвищення ефективності та оперативності кримінального провадження.

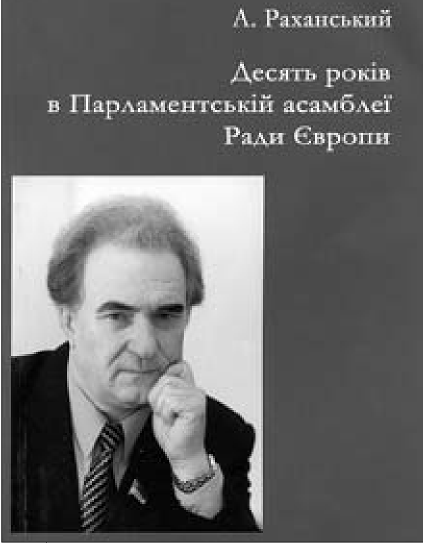
Вероніка КОМПАНЦЕВА,
відділ зв'язків з громадськістю НАВС.

Фото надано прес-службою академії.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Байдужість з кожним днем опановує ситу Європу...

Ці слова належать Борису Олійнику. А сказав він їх у передмові до книги Анатолія Раханського «Десять років в Парламентській асамблеї Ради Європи».

Віце-президент ПАРЄ, голова Постійної делегації Верховної Ради України у ПАРЄ, Герой України, академік НАНУ, письменник Борис Олійник як ніхто міг оцінити подвижницьку роботу А. Раханського як члена Постійної делегації Верховної Ради України у ПАРЄ. Варто зауважити, що автор книги понад 100 разів виступав на сесіях Ради Європи. Його динамізм, активність сприяли обранню головою комісії ПАРЄ з питань науки і технологій, а також культури, науки та освіти.

Ліквідатор 1-ї категорії А. Раханський впродовж десятиліття ініціював обговорення на кожній сесії ПАРЄ Чорнобильської катастрофи. На жаль, заклики про допомогу не завжди знаходили розуміння. Тому так гостро і висловився Борис Олійник і та фраза винесена у заголовок.

Книга, безперечно, стане надзвичайно цінною для тих, хто поставить собі за мету об'єктивно уявити роботу української делегації у ПАРЄ. Адже значна її частина — це офіційні документи з 1996 по 2005 рік включно. За ними можна простежити, як на загальноєвропейській арені формувався імідж нашої держави!

Народний депутат кількох скликань Анатолій Раханський своєю книгою дарує читачам добру нагоду ширше ознайомитися із багатовекторністю становлення соборної незалежної України.

Вл. інф.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів: народного депутата України Веліжанського С. К.:

Бугрова Сергія Миколайовича (номер посвідчення 331/35),
Ісайка Миколи Петровича (номер посвідчення 331/07),
Колодяжного Ігоря Анатолійовича (номер посвідчення 331/19),
Красікової Тетяни Олександрівни (номер посвідчення 331/33),
Просоєдової Любові Олександрівни (номер посвідчення 331/11),
Страхова Сергія Борисовича (номер посвідчення 331/21),
Хірвоніна Сергія Валерійовича (номер посвідчення 331/12).

Управління кадрів.

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ: «Історію держави пишуть у регіонах»

ЮВІЛЕЙ

27 лютого Одеська область відзначає свою 80-ту річницю. Саме цього дня 1932 року було затверджено рішення IV позачергової сесії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету XXI скликання. 9 лютого ця сесія ухвалила постанову про створення на території України, крім Автономної Молдавської Радянської Соціалістичної Республіки, п'яти областей. Серед них була й Одеська область у складі 50 адміністративно-територіальних одиниць — чотирьох міст обласного підпорядкування Одеси, Миколаєва, Херсона, Зинов'ївська (нині Кіровоград) і 46 районів.

— Сергію Рафаїловичу, в 2002 році ви стали ініціатором святкування 70-річчя Одеської області. Для багатьох це було нове. Одна справа святкувати День міста, все-таки місто — це якась цілісність, є конкретна дата, а така адміністративна одиниця, як область, за історичними мірками, з'явилася відносно недавно, та й межі їх змінювалися протягом десятиліть не раз...

— Справді, на території нинішньої Одеської області в різний час існували різні адміністративно-територіальні одиниці. До Жовтневої революції одна її частина входила до складу Херсонської губернії, інша — до складу Бессарабської, деякі північні території — до складу Подільської. Затим з'явилася Одеська губернія, потім округи. І лише 1932 року перейшли до обласного поділу. Гадаю, з економічної точки зору це було обґрунтовано. Адже Великий Південь має багато загальних рис. Насамперед це морський регіон. ***Недарма в 90-ті роки намагалися розробити Програму розвитку Українського Причорномор'я. На жаль, тоді справа застопорилася, але думаю, що рано чи пізно наша країна повернеться до розробки такої програми. Тому як відправну точку ми вирішили взяти 27 лютого 1932 року.***

Але головна ідея, яку ми переслідували, установлюючи святкування Дня області, це передусім підняти на щит ідею регіонів, ідею сильної державної регіональної політики. Адже кожний регіон України має власне «обличчя», свою історію, економічну, етнічну, культурну специфіку. У цьому багатство нашої країни. Ми повинні цим пишатися, користуватися перевагами, а не використовувати як знаряддя роз'єднання.

Уже після того, як я пішов з посади голови облдержадміністрації, прийняв рішення, що ми й надалі відзначатимемо День області, незалежно від того, робитиме це влада чи ні. Як правило, до цього дня присвячують презентацію чергового номера історико-краєзнавчого альманаху «Одессика. Юго-Запад», проводяться тематичні «круглі столи» або концерти. І треба сказати, що ми не дали померти традиції святкування Дня області. Вона відродилася. І нинішнє керівництво регіону приділило святкуванню 80-річчя Одеської області гідну увагу.

День області — ще й гарний привід нагадати людям про їхнє минуле. В Одеської області — славна історія. Але, на жаль, у її вивченні є неабиякий пробіл. За останній час з'явилося чимало історичних досліджень, присвячених історії Одеси, історії Придунав'я, окремих міст і сіл. Але цуцільної історії регіону немає. Є окремі розрізнені фрагменти — голод 1932—1933 років, Велика Вітчизняна війна та післявоєнне відновлення, новітній період — наше сьогодення. А от 70-ті роки якось випали із цього контексту. Але ж саме в ці роки створювалися той промисловий потенціал і інфраструктура, якими ми досі користуємося.

— Святкування Дня області — гарний привід поговорити про нинішній стан державної регіональної політики. Чи відповідає вона сьогодні потребам держави й суспільства й що необхідно зробити для того, щоб підвищити її ефективність?

— Нинішній стан державної регіональної політики далекий від досконалості. Сказати, що її немає зовсім, не можна. Ще в січні минулого року Президент України під час засідання Ради регіонів висловив ідею про необхідність створення Фонду регіонального розвитку. Ця ідея визріла давно. Аналогічний фонд є і у самому Євросоюзі, і в окремих європейських країнах. Скажу навіть більше — у сусідній Молдові, яка і своїми розмірами, і економічним потенціалом непорівнянна з Україною, діє закон «Про регіональний розвиток», створено аналогічний фонд — Національний фонд регіонального розвитку, а країна розділена на шість функціональних регіонів розвитку.

Тільки через рік Верховна Рада ухвалила рішення про створення Фонду регіонального розвитку в розмірі не менш як один відсоток доходів загального фонду держбюджету. Нам потрібен активний рух до створення нової нормативної бази для державної регіональної політики. Досі визначальним документом у цій сфері залишається Концепція державної регіональної політики, затверджена понад 10 років тому. Закон «Про стимулювання розвитку регіонів» відверто слабкий. Потрібна й нова Концепція, яка відображала б сучасні реалії, і новий Закон.

Є, безумовно, позитивні зрушення. Як такі я розцінюю затвердження національних проектів, окремі з яких мають регіональну прив'язку, більше того, безпосередню прив'язку до Одеської області. Йдеться, наприклад, про такі проекти, як «Дунайський коридор», будівництво термінала з переробки скрапленого газу, розвитку альтернативної енергетики.

Ще один важливий момент — у липні минулого року Кабінет Міністрів схвалив техніко-економічне обґрунтування будівництва ділянки автомобільної дороги державного значення Одеса—Рені за новим напрямком Одеса—Овідіополь—Білгород-Дністровський—Монаші з мостовим переходом через Дністровський лиман. Гадаю, що це свідоцтво переосмислення ролі Одеської області й такого її субрегіону, як Придунав'я.

Однак системного підходу до регіональної політики, на жаль, немає.

— У чому ж головна причина того, що нова державна регіональна політика, про яку казав Президент України, так досі й не набула реальних рис?

— Державна регіональна політика переслідує подвійну мету. З одного боку, досягти балансу між інтересами центру й регіону, з другого, досягти балансу між владою, бізнесом і громадянським суспільством. На моє глибоке переконання, основи регіональної політики, стратегії розвитку регіонів мають розроблятися за активної участі експертного співтовариства, громадськості, об'єднань підприємців, загалом усіх зацікавлених сторін. Довіряти цю справу лише чиновникам — це означає отримати на виході ще один бюрократичний документ, а найчастіше й формальний підхід до справи.

Адже причина невиконання багатьох дуже важливих президентських ініціатив досить банальна — низька виконавська дисципліна.

Є й ще один момент. Свого часу нас переконували в тому, що перехід до виборів у парламент за партійними списками призведе до політичної структуризації. Певна структуризація відбулася, але ми заплатили за неї не найнижчу ціну. Було порушено принцип представництва інтересів усіх громадян у законодавчому органі влади. Одні території й регіони, особливо Київ, були представлені дуже щільно, у той час, як представництво інших територій і регіонів знизилося. А це, у свою чергу, вплинуло і на якість бюджетного процесу, і на обсяги коштів, які виділяли регіонам.

Знаю, що змішану систему, яка запроваджується новим Законом «Про вибори...» критикують за те, що вона нібито грає на користь чинної влади, що розмивається політична структура. Але подивімося й з другого боку. Очевидно, що завдяки змішаній системі вдасться відновити той втрачений баланс між інтересами територій та інтересами держави, зросте відповідальність депутатів. Свого часу, коли я очолював обласну державну адміністрацію, у розпорядку моїх заступників і моєму було відведено спеціальний час для роботи з народними депутатами. Можу запевнити, що віддача від цього була дуже серйозна.

— Ви очолювали Одеську облдержадміністрацію протягом семи років, добре знаєте її проблеми й переваги. Які пріоритети розвитку визначили б сьогодні для регіону?

— Пріоритети ці багато в чому збігаються з тими п'ятьма пріоритетами, які визначив Президент України у своєму недавньому виступі на відкритті десятої сесії Верховної Ради. Це — підвищення енергетичної безпеки країни, розвиток національного виробництва на основі ефективної політики імпортозаміщення й посилення експертного потенціалу, розвиток транспортної галузі, нова аграрна політика й реформа житлово-комунального господарства.

Одеська область — це насамперед транспортний вузол. Гадаю, нам необхідно визначитися зі стратегією розвитку України як морської держави. На початку 2010 року я опублікував статтю в газеті «Дзеркало тижня» під заголовком, який містить у собі ключове питання теперішнього моменту: «Україна: з морської держави в «країну біля моря»?». Цікаво, що вона не втратила актуальності, бо залишилися ті самі проблеми, які були й два роки тому. Україна повільно, але упевнено йде шляхом перетворення на «країну біля моря». Так, у нас є порти, але вже сьогодні у них є потужні конкуренти, як, приміром, румунський порт Констанца. Є солідний транзитний потенціал, але мало якісних доріг, немає транспортно-логістичних центрів. Викликає запитання тарифна політика.

Але, на мою думку, поняття морська держава набагато ширше. Воно не обмежується лише морегосподарським комплексом. Міркуйте самі: шість регіонів України — приморські, тобто практично кожний четвертий. У кожного з них своя специфіка, Донецька і Запорізька області, приміром, це промислово розвинені регіони, у Криму — орієнтація на туризм і рекреацію, Миколаївська область має потужний суднобудівний комплекс, у Херсонській поряд з морегосподарським важливу роль відіграє аграрний сектор, Одеська область, образно кажучи, багатопрофільна. Але водночас всі вони в силу свого географічного розташування пов'язані з морем.

Морська держава — це не тільки порти чи судноплавні компанії. Це й суміжні галузі, такі як суднобудування й судноремонт. Можу також нагадати, що Одеса колись славилася своїм рибальським промислом. Назва підприємства «Антарктика» було відоме далеко за межами нашого міста. Де тепер усе це? Ми, за рідкісним винятком, імо імпортовану рибу. Добре, у Чорному морі не водиться сьомга. Але де «шаланды, полные кефали»? Залишилися в пісні.

Зрештою, море — це й серйозний туристичний і рекреаційний потенціал. Але й тут ми програємо іншим туристичним країнам, наприклад, тій же Болгарії. І не лише їй. Наприкінці 2010 року в Туреччині було підготовлено програму розвитку Чорноморського узбережжя до 2024-го. Підкреслюю — до 2024-го. Де й коли у нас працювали такі довгострокові програми? До того ж упевнений, що свою програму вони реалізують.

Для порівняння — нещодавно звернувся з депутатським запитом щодо доцільності розробки програми розвитку Українського Причорномор'я, і, на жаль, одержав негативний відповідь. Але така програма потрібна. Якщо в 90-х роках її поява була, можливо, передчасна, оскільки економіка країни перебувала в перехідному стані, то нині саме час.

Але повернімося до пріоритетів. Разом з морською галуззю і у широкому, і у вузькому значенні до важливих напрямів зарахував би виноградарство і виноробство. Одеська область входить у так званий винний пояс України. Адже недарма свого часу саме в Шабо в Бессарабії швейцарці заклали перші виноградники. Тому що грунти і кліматичні умови відповідали грунтам і кліматичним умовам надрейнської Німеччини.

Першим моїм кроком після призначення на посаду голови Одеської облдержадміністрації в 1998 році було спільне з Одеською міською владою розпорядження про те, щоб в асортименті торговельних точок було б не менш як 50 відсотків товарів вітчизняного виробництва. Зрозуміло, що це не цілком ринкове рішення, але інакше на той момент не можна було боротися з засиллям іноземних товарів. Потім була відкрита мережа фірмових магазинів. І за два роки ми досягли відчутних результатів. Збільшилася частка харчової промисловості в загальній структурі виробництва. А це, як відомо, галузь, яка працює на внутрішній ринок. З'явилися нові виробництва. Не в останню чергу це стосувалося й виготовлення алкогольних напоїв. Нам вдалося витиснути сурогати й неякісну продукцію.

Сьогодні, зрозуміло, багато чого визначає ринок. Однак не думаю, що державі слід самоусуватися й не впливати на нього. Взяти, наприклад, минулий рік. Виробництво виноградних вин зменшилося в області на 70 відсотків, водночас зросло виготовлення коньяків. Тобто виноград іде на міцні напої. Проте і в кафе, і в ресторанах є молдавські, грузинські, чилійські, французькі, італійські вина. А от українських мало. Чому? Невже не мають попиту? Мають, знаю. Тому що якісне й доступне за ціною. Тут уже, напевно, не ринок діє. Я не проти закордонних вин. Але нехай буде вибір. А якщо його немає, то тут недогляд держави, яка зобов'язана підтримувати національного виробника.

Це стосується не тільки вина. З року в рік зростає імпорт в Україну замороженого м'яса, у той час як у вітчизняних господарствах скорочується поголів'я худоби. У молоці сьогодні більше пальмової олії, ніж молока. Овочі, найчастіше навіть улітку, ми споживаємо не наші, а імпортні. Чи варто збирати рекордні врожаї, щоб не мати можливості забезпечити населення якісним вітчизняним продовольством.

І нарешті — питання енергоефективності. Одеса — єдине місто-мільйонник, яке не має власних генеруючих потужностей. Південь області взагалі залежить від постачання електроенергії з Дністровської ГРЕС, розташованої до того ж у невизнаній Придністровській Республіці. Водночас саме на півдні, у Придунав'ї, за оцінками вчених, є гарні умови для розвитку альтернативної енергетики.

— Протягом 20 років існування незалежної української держави не припиняються дискусії щодо адміністративно-територіальної реформи. Яких тільки проектів, у тім числі й фантастичних, не бачили ми за ці роки. Однак далі розмов справа не пішла. Звідси цілком резонне запитання: а чи потрібен нам новий адміністративно-територіальний поділ? І якщо так, то чому ця реформа не реалізується?

— Реформа, безумовно, потрібна. Тим паче що за останній час відбулися серйозні демографічні зміни. У деяких сільських районах живе іноді стільки жителів, скільки в одному багатоповерховому мікрорайоні великого міста. І при цьому там є своя райдержадміністрація, районна рада, міліція, прокуратура тощо.

Але є й зворотний бік медалі. Можна провести чисто механічне злиття районів, як це, до речі, пропонували 2005 року проектом адміністративно-територіальної реформи, розробленої під керівництвом Романа Безсмертного. Тоді, якщо пам'ятаєте, цей проект спричинив серйозний спротив. Це намагалися списати на невдоволення місцевої бюрократії, яка нібито прагне зберегти свої місця. Насправді причина невдоволення була набагато глибша. Сьогодні за будь-якою довідкою сільський житель змушений їхати за кілька десятків кілометрів до районного центру. І це вже серйозна проблема, тому що не скрізь нормально ходить транспорт. А що буде, якщо районний центр перенесуть ще далі?

На мою думку, в основі нового адміністративно-територіального устрою мають лежати два ключові принципи. Перший — це створення умов для довгострокового планування розвитку територій. Знаю, що в нас досі є побоювання щодо терміна «планування», у цьому вбачають мало не повернення до радянської економіки. Але це ж європейський досвід. Давайте називати це програмним принципом. У 2002—2004 роках в Одеській області діяла, приміром, програма «Регіональна ініціатива». Вона була, щоправда, розрахована до 2006 року, але втрутилися відомі політичні події.

Поки що у нас, на жаль, не те що про довгострокове, а й про середньострокове, на три—чотири роки, планування говорити не доводиться. Причому зі зміною влади пріоритети в принципі не змінюються, все одно десь треба проводити газ, десь лагодити чи будувати дороги. Але при цьому ухвалюється якийсь новий документ зі старою суттю й новою назвою.

Другий принцип, на якому має будуватися адміністративно-територіальна реформа, це доступність державних послуг для населення. І це одне з найскладніших завдань. Зрозуміло, що будь-яке ламання старої системи — процес болючий.

Із країн Східної Європи, де вже проводилися реформи, є, на мою думку, дві моделі, на які варто звернути увагу. Це, по-перше, польська триступенева система гміна-повят-воєводство, яку дуже часто наводять як приклад вдалої реформи адміністративно-територіальної системи, яка почала вибудовуватися знизу. По-друге, румунська система, про яку відомо набагато менше. У Румунії наприкінці 90-х було створено регіони розвитку, які самі по собі не є адміністративними одиницями, а служать для координації регіонального розвитку.

Цілком можливо, що нам варто придивитися і до польського, і до румунського досвіду для того, щоб обрати для себе оптимальний шлях реформи.

Інтерв'ю вів В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Але де «шаланды, полные кефали»? Залишилися в пісні

Греції кинули рятувальний круг

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава МВФ Крістін Лагард, у свою чергу, нагадала, що ключовою умовою програми фінансової допомоги Афінам залишається скорочення держборгу до 2020 року, **повідомляє «Євроньюс».**

«Ми починаємо день із домовленості скоротити борг до 120,5% ВВП. Цей значний прогрес, досягнутий за ніч, забезпечить Греції вигіднішу позицію в рамках програми, про яку ми говорили останні два тижні», — наголосила глава МВФ Крістін Лагард.

У відповідь грецький прем'єр-міністр Лукас Пападімос висловив вдячність Європі і не приховував, що задоволений підсумками переговорів Єврогрупи: «Ми дуже задоволені як угодою про реструктуризацію боргу Афін приватним банкам, так і рішенням зони євро та Міжнародного валютного фонду надати Греції фінансову допомогу».

Точка неповернення для Греції — 20 березня, коли Афіни повинні виплатити 14,5 мільярда євро з обслуговування своїх кредитів. До цього моменту країна має одержати перші кошти в рамках другої програми допомоги.

Ну, а тепер головне питання в тому, як сприймуть договір на вулицях Греції?

Напередодні засідань у Брюсселі в Афінах кілька тисяч осіб на заклик профспілок і лівих партій взяли участь в акції протесту проти нових заходів жорсткої економії. Частина демонстрантів вступила в сутички із силами правопорядку перед будівлею парламенту **(на знімку)**. Поліція застосувала проти протестувальників сльозоточивий газ.

Особливий гнів греків викликає рішення уряду знизити пенсії і скоротити більш як на 20% мінімальну зарплату, що дозволить зменшити на 325 мільйонів євро бюджетні видатки. Саме такі умови поставили Греції європейський центробанк і Міжнародний валютний фонд для виділення кредиту на 130 мільярдів євро.

Фото TANJUG/ Укрінформ.

Хтось представляє фільми та отримує «ведмедів», а ми — каталоги

Завершився черговий, 62-й, Берлінський міжнародний фестиваль. З 9 по 19 лютого в рамках Європейського кіноринку українська делегація представила англомовний довідник «Ukrainian Film Guide 2011-2012». Голова Державного агентства України з питань кіно Катерина Копилова напередодні презентації заявила журналістам: «Відновлення кіноіндустрії — це насамперед системний розвиток можливостей і фахівців різних професій, які працюють у кіно. Каталог, що ініційований та профінансований агентством, дає повну картину стану української кінематографії на сьогодні. Він містить вичерпну інформацію про студії та технічне устаткування, інституції та об'єднання фахівців галузі, подання про творчі починання й реалізовані кінопроекти», **повідомляє агентство most.ua.**

Також анонсувалося, що в рамках фестивалю відбудеться показ фільму «Рок-н-болл» режисера Дмитра Приходька, «ТойЩоПройшовКрізьВогонь» Михайла Ілленка; презентація «Молоде українське кіно», де покажуть «Кобзарі», «Брати», «Аутсайдер», «Плем'я», «Україна, Гудбай» і «Зелена кофта».

У конкурсній програмі фестивалю брав участь американський фільм «Машина Джейн Менсфілд», продюсером якого виступив засновник телеканала «1+1» Олександр Роднянський. Крім того, 14 лютого на стенді Грузії презентували українсько-грузинсько-німецький фільм «Урсус». Фільм розповідає про грузинського актора, який в 1990-ті роки в шкірі ведмедя втік від громадянської війни. Продюсером фільму виступив Олег Щербина, а одну з центральних ролей виконує народний артист України Богдан Бенюк. Він грає українця Фому Гоголя, котрий супроводжує переодягненого у ведмедя героя під виглядом дресирувальника через Туреччину та Болгарію до Берліна. Герої трагікомедії спілкуються на суміші грузинської й української мов.

Тим часом у підсумках Берлінале Україну ніде не згадали. «Золотого ведмедя» одержали італійці за художню стрічку «Цезар повинен померти». «Срібного ведмедя» за кращу режисуру одержав німець Крістіан Петцольд за фільм «Барбара». Найкращими сценаристами були визнані Микола Арсель і Размус Хайстерберг — як автори сценарію фільму «Королівська справа» (Данія—Чехія—Німеччина—Швеція), в якому йдеться про придворні інтриги при датському королі Крістіані VII. Мікеля Бое Фольсгарда, виконавця ролі короля, було нагороджено «Срібним ведмедем» — як найкращого актора.

Найкращою акторкою журі назвало Рейчел Мванзу з Конго, що зіграла головну роль у фільмі «Заколотниця» (Канада). У центрі уваги картини — вербування солдатів серед дітей для громадянської війни в Африці.

За найкращу художню роботу «Срібного ведмедя» одержав німецький оператор Лютц Райтемайєр за свою працю над китайським історичним фільмом «Рівнина Білого оленя» Ван Цюаньаня.

Гран-прі журі одержав угорець Бенедеку Флігауфу за фільм «Усього тільки вітер». Режисер показує у своїй картині життя ромів в Угорщині.

«Золотий ведмідь» у категорії «найкращий короткометражний фільм» дістався роботі португальського режисера Йоао Сальвіци «Рафа». «Срібного ведмедя» одержала стрічка японця Атуші Вади «Великий кролик», **повідомляє Укрінформ.**

КОМЕНТАР

Світлана Зінов'єва, продюсер, директор студії «Inspiration-фільм»:

— У тому, що ми не одержали в Берліні ніяких призів, думаю, немає нічого образливого. Адже в нас справжнє кіновиробництво тільки тепер реально почалося, і процес пішов дуже обнадійливо. Навіть незвично, що наша Держслужба кінематографії запрацювала нарешті ритмічно, підтримується та фінансується багато проектів. До речі, ви згадали про презентації «Молодого українського кіно» — це переважно проекти, а не готові фільми. Тож, коли проекти стануть фільмами, їх можна буде заявити в конкурсній програмі — тоді й поговоримо про призи.

ФОТОФАКТ

У Бразилії сьогодні грандіозним парадом у Ріо-де-Жанейро завершується карнавальний сезон.

Фото TANJUG/Укрінформ.

Плюс мілітаризація всієї країни

Завтра в Росії відзначатимуть День захисника Батьківщини, за часів СРСР — День Радянської Армії. Російським військовим прем'єр-міністр Володимир Путін зробив подарунок. У своїй передвиборній статті, опублікованій у «Российской газете», кандидат у президенти виклав грандіозні плани мілітаризації всієї країни.

З огляду на те, що Володимир Путін є явним фаворитом президентських перегонів, стає зрозуміло, яким буде головний тренд його майбутнього президентства. Це серйозне посилення військових структур держави, їхньої кількості, військової техніки та озброєнь, нарощування ядерних сил, особливо стратегічних, модернізації військово-промислового комплексу. Схоже, що Кремль повертається до стратегії «холодної війни» в міжнародних відносинах.

Росія має намір збільшувати чисельність армії, змінити її структуру та організацію. Володимир Путін вважає, що причиною пильної уваги до проблем обороноздатності Росії є новий виток протистояння РФ із НАТО, розміщення в Європі американського ПРО, нестабільність в Азії, «кольорові революції» на пострадянському просторі.

На думку прем'єр-міністра, «армія зберегла Росію». Як і раніше, теза (яка була похована ще в 90-ті роки) про те, що тільки ядерна зброя та ракетні засоби її доставки є для цього російського політика гарантією збереження миру.

Водночас прем'єр-міністр нагадує, що армія потрібна й для розв'язання багатьох проблем, які виникають у відносинах Москви з найближчими сусідами, і згадує «примус до миру» Грузії.

Володимир Путін з гордістю повідомляє своїм виборцям про те, що Сухопутні війська стали мобільнішими. «Розгорнуто 100 загальновійськових і спеціальних бригад. Норматив їх підйому по тривозі — одна година. Перекидання на потенційний театр бойових дій — доба», — інформує всіх читачів, у тому числі й в Україні, російський прем'єр.

Вражають дані, опубліковані в статті Володимира Путіна, про мілітаризацію російської держави. «У війська надійде понад 400 міжконтинентальних балістичних ракет наземного й морського базування, 8 ракетних підводних крейсерів стратегічного призначення, близько 20 багатоцільових підводних човнів, понад 50 бойових надводних кораблів, близько 100 космічних апаратів військового призначення.

Крім того, армія одержить понад 600 сучасних літаків, понад 1000 вертольотів, 28 полкових комплектів зенітних ракетних систем З-400, 38 дивізіонних комплектів зенітно-ракетних комплексів «Витязь», 10 бригадних комплектів ракетного комплексу «Іскандер-М». У військові частини також надійде понад 2 тис. 300 танків, близько 2 тис. самохідних артилерійських комплексів і гармат і понад 17 тис. військових автомобілів», — пише Володимир Путін.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ПЛАНЕТА

У Кам'янці–Подільському готують гідів міжнародного рівня

Екскурсоводи Кам'янця-Подільського Хмельницької та Хотина Чернівецької областей можуть отримати сертифікати міжнародного рівня. Такий шанс їм дав проект за підтримки Агентства США з Міжнародного розвитку (USAID) «Локальні інвестиції національної конкурентоспроможності», в якому беруть участь ці два міста. Закордонні туристи, звісно, віддаватимуть перевагу гідам з міжнародним сертифікатом.

Упродовж десяти днів провідний експерт Світової федерації Національної асоціації екскурсоводів Айріс Беррі (Великобританія) та її українські помічники, котрі раніше одержали такі сертифікати, навчають кам'янецьких та хотинських екскурсоводів. До цього часу в Україні було лише кілька таких тренінгів. Після цього учнів Айріс Беррі чекає іспит. «Якщо вони усвідомлять, що гід — не лектор, що він є візиткою туристичного міста, продемонструють гарні знання «живої» англійської та наберуть щонайменше 60 балів зі 100, їх чекає урочисте вручення дипломів», — каже Айріс Беррі. Воно відбудеться в Кам'янці-Подільському під час відкриття цьогорічного туристичного сезону.

Віра ШПИЛЬОВА.

Французькі «Веселі черевички» натанцюють на апаратуру для наших лікарень

«Веселі черевички» — так називається франко-українська культурно-гуманітарна асоціація, яку очолює журналіст Франсуа Бляншє. Танцювальна група їздить з концертами містами Франції, а виручені кошти йдуть на благодійні цілі. До асоціації входить до тисячі французів. Серед волонтерів — пенсіонери, банкіри, педагоги, службовці мерій. «Веселі черевички» багато допомогли дитячим будинкам, лікарням, окремим родинам Львівщини, а тепер взялися опікуватися медичними закладами Тернополя. Перший гуманітарний вантаж французька асоціація надіслала у грудні минулого року, а днями чотирнадцять її представників відвідали Тернопіль, щоб вивчити потреби наших лікарень. Їх вразило, що, скажімо, апарат, який визначає у дитини вади серця, один-єдиний на весь пологовий будинок, тоді як у французьких лікарнях він є біля кожного ліжка. Волонтери взяли на замітку перелік іншої апаратури, якої гостро бракує, а також пообіцяли привезти функціональні ліжка.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Мовний бар'єр не завадив вибратися із замету

Поважному гостю із Королівства Нідерланди навіть у страшному сні не могло наснитися, що на півдні України він потрапить у сніговий полон. Близько другої години ночі він проїжджав на авто неподалік Миколаєва (поблизу мікрорайону Матвіївка). Коли бідолаха з'їхав на узбіччя ґрунтової дороги, то опинився в заметі. Можна тільки уявити, що пережив чоловік у цій ситуації, марно сподіваючись побачити посеред ночі хоч якусь допомогу. Тим більше, що він не знав української мови. Але голландець все ж опанував себе та повідомив по телефону про свою біду в Посольство Нідерландів в Україні. Звідти йому допомогли зв'язатися зі Службою порятунку «101».

За інформацією Центру пропаганди УМНС у Миколаївській області, на місце пригоди терміново прибули рятувальники. Легковик іноземця за допомогою буксирного тросу швидко витягли із замету, і водій продовжив свій шлях.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Цього року в Красноперекопському районі АРК створять Центр первинної медико–санітарної допомоги при Військовій дільничній лікарні. Всього протягом року в Криму планується створити майже 10 таких центрів, *повідомляє наш власкор Роман Черьомухін*

У промисловому районі Одеси на складі комерційної фірми була велика пожежа. З вогнем боролися шість пожежних екіпажів. Найближче джерело води для дозаправлення було розташоване на відстані трьох кілометрів, *передає наш власкор В'ячеслав Воронков*

«Тиждень жахів» від... міськради та райдержадміністрації

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одного дня, коли Софійка гралася у дворі з подругами, до них підійшли незнайомі хлопці. Вони роздавали невеликі кольорові листівки з повідомленням про акцію під назвою «Тиждень жахів». На аркуші паперу на чорному тлі великими літерами значилися два слова «Тиждень жахів». Далі на кожен день розписано, що чекає на тих, хто не злякається і прийде у районний Будинок культури. Саме там відбувалася акція. Назва понеділкового заходу — «Шлях до безодні», у вівторок — «Вбивство в операційній». Порція «страшилок» чекала на учасників у середу і четвер — «Подих смерті» та «Тихі жахи». 10-річних подруг такі страшилки неабияк заінтригували. У понеділок їм не вдалося добратися до Будинку культури. А ось у вівторок...

— Ми теж винні в тому, що дозволили дитині піти на такі «страшилки», — продовжує мати Софійки. — Довірилися організаторам. Було написано, що ними є міськрада і служба захисту дітей. Хіба могла подумати, що в цих структурах можуть травмувати дітей?

Малі подружки опинилися у залі на заході з... профілактики абортів. Коли на екрані з'явилася картинка, де лікарі в білих халатах із скальпелем у руках, злякалися.

— Мені було так страшно, що я закрила очі долоньками, — каже Софійка.

— Не знаю, як далі це позначиться на психіці дочки, — продовжує мама дівчинки. — Ну, чому вони не поставили на вході чергових, які б не пропускали в зал таких малих?

— Наш відділ у справах захисту дітей не має відношення до акції «Тиждень жахів», — каже керівник відділу Немирівської райдержадміністрації Любов Кіцула. — Про акцію я дізналася на нараді у заступника міського голови. Ось і вся наша участь. Відділ у справах захисту дітей працює за своїм планом.

Протягом усіх чотирьох днів на сцені була одна й та сама людина — керівник вінницького молодіжного клубу «За життя», пастор церкви адвентистів сьомого дня Іван Міненко. Таку інформацію надала заступник міського голови Немирова Світлана Бережок. «Акцію готували, починаючи з листопада минулого року, — каже пані Світлана. — Старі форми профілактики негативних проявів серед молоді не дають бажаного ефекту, тому урізноманітнили їх. Під час усіх заходів були дискусії, діалоги, ігри, навіть танці. Звичайно, супроводжувалося все показом відео. Вважаю, ми достукалися до сердець учасників. Якби не така назва, ніхто б не прийшов...»

Співрозмовниця каже, що не бачила дітей у залі. За її словами, акція розрахована на молодь від 15 до 25 років. «А якщо хтось з малолітніх теж прийшов, то батьки мали б запитати, куди це йде дитина о шостій вечора з дому».

Варто було б з'ясувати позицію правоохоронців!

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Вимагають звільнити Табачника

З обуренням сприйняли голови рад Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської областей нову ініціативу міністра освіти та науки, молоді та спорту Дмитра Табачника скоротити у школах кількість уроків української мови та літератури і скасувати предмет «Історія України».

«Своїми антиукраїнськими висловлюваннями та вчинками Дмитро Табачник остаточно дискредитував себе, бо протиставив власні корисливі інтереси думці абсолютної більшості населення України, — йдеться у зверненні голів обласних рад. — І якби в країні була патріотична влада, то вона б не дала жодного шансу з'явитися на державних посадах подібним україноненависникам, а в разі бодай планів замаху на національну ідею швидко дала б адекватну оцінку таким діям».

Олег Панькевич, Олексій Кайда та Олександр Сич виступають проти вимивання з державної системи освіти української світоглядної основи та закликають владу не допустити скорочення держзамовлення в українських вишах і закриття українських шкіл.

«Сьогодні всі надбання незалежної України можуть знищити розчерком пера однієї особи, — йдеться у зверненні. — На посаді міністра перебуває людина, яка насаджує українцям штучну ідеологію, наприклад, про «двомовність» України. Завдяки подвійним стандартам міністра Табачника вся країна опинилася в ситуації 70-х років минулого століття, коли влада проводила суцільну русифікацію».

Голови рад Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської областей вимагають негайно звільнити Дмитра Табачника з посади міністра освіти та науки, молоді та спорту.

Богдан КУШНІР.
Львів.

«Купуй кіровоградське»

Однойменна програма, ініційована головою Кіровоградської облдержадміністрації Сергієм Ларіним, знаходить своє місце в житті мешканців регіону. Ось і нещодавно в райцентрі Олександрівка відкрився спеціалізований магазин ТОВ «Соколівський м'ясокомбінат» **(на знімку)** (до цього тут уже були представлені кіровоградські «М'ясокомбінат «Ятрань» і «Черняхівський м'ясокомбінат»). У новому торговельному закладі реалізовуватиметься понад сто найменувань м'ясної продукції відомого в області виробника. За 20 років існування підприємство зарекомендувало себе як таке, що гарантує і якість, і оперативність, і компромісність. Тож не випадково «Соколівський м'ясокомбінат» має свої торговельні точки і в самому Кіровограді, й у районах області. До щойно відкритого магазину продукти надходитимуть через день. До слова, крім виробів м'ясокомбінату, тут відпускатимуть товари світловодської фірми «Королівський смак» і кіровоградської «Соноли».

Лариса РОМАНЮК.

Фото надано прес-службою Олександрівської РДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Боротьба за школу: батьки шоковані

Донецька міська рада подала апеляцію на судове рішення про скасування ліквідації українськомовної загальноосвітньої школи №111. **Про це повідомила УНІАН** голова ініціативної групи батьків учнів Ірина Круглова, наголосивши, що батьки школярів готові продовжувати боротьбу за існування даного навчального закладу.

За її словами, міськрада подала апеляцію на постанову Ворошиловського районного суду м. Донецька від 30 січня 2012 року про скасування рішення Донецької міської ради про ліквідацію україномовної школи №111. Дана апеляція минулого тижня «прийшла поштою у Ворошиловський суд», і цей факт її підтвердили в канцелярії суду, а також помічник судді Олега Орєхова. Батьки учнів школи №111 обурені діями місцевих органів влади, спрямованими проти їхніх дітей. «Ми писатимемо звернення в усі інстанції, у прокуратуру, — заявила І. Круглова. — Якщо суд першої інстанції визнав те, що потрібно скасувати рішення міськради про закриття школи, і на 14 сторінках обґрунтував і вказав, що порушила міськрада. ... Але все одно міськрада йде проти дітей».

Відновлення собору стане народним будівництвом

П'ятигодинний телемарафон «Благозвониця», що пройшов в ефірі Одеської обласної державної телерадіокомпанії, був присвячений збору коштів на відновлення постраждалого від пожежі Спасо-Преображенського собору в місті Болграді.

— Трагедія, що спіткала храм, — це трагедія всієї області, заявив, виступаючи в ефірі телемарафону, голова Одеської обласної ради Микола Пундик. — На лихо відгукнулися всі жителі Одеської області. У його відновленні візьме участь і народ Болгарії.

Микола Пундик повідомив, що працівники апарату облради перерахували свій одноденний заробіток на відбудову храму. Крім того, ухвалено рішення скоротити на 1,5 мільйона гривень витрати на утримання апарату облради та передати цю суму на відновлення.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЦИФРА

9 дітей усиновили з початку року на Рівненщині. Загалом у регіональному банку даних 378 сиріт і позбавлених батьківського піклування дітей підлягають усиновленню. 220 із них уже нині виховуються у прийомних сім'ях і дитячих будинках сімейного типу.

Олександра ЮРКОВА.

Теплий тролейбус

Два десятки тролейбусів, які обладнано системою опалення салону, вже вийшли на маршрути в Хмельницькому. До кінця року на міському підприємстві «Електротранс» планують встановити конвектори обігріву в усіх машинах. Таке переобладнання одного тролейбуса стає у тисячу гривень. На додаткові витрати транспортники змушені були піти через численні скарги пасажирів на холод у салоні.

Ірина КОЗАК.

Кір усе крокує...

У Чернігівській області збільшилася кількість хворих на кір і людей з симптомами цього захворювання. Нині їх 31 особа. Найбільше — у Чернігові. Серед них — 25 курсантів Чернігівського юридичного коледжу Державної пенітенціарної служби. Підозрюють, що вони заразилися від курсанта під час харчування у їдальні закладу. Юнаки госпіталізовані. Виявлені ознаки хвороби і у студента Чернігівського технологічного університету.

Сергій ПАВЛЕНКО.

У Кременчуці роблять гроші на смітті

Понад 260 тисяч гривень — саме стільки заробили торік у Кременчуці... на смітті. Як повідомила прес-служба міської ради, це стало можливим завдяки роздільному збиранню побутового непотребу і продажу сміття переробним підприємствам. Так, комунальне підприємство КАТП-1628 зібрало 56 тонн пластику, 39 тонн макулатури і 149 тонн скла. Роздільне збирання сміття в наддніпрянському місті започаткували ще 2008 року, коли придбали 880 євроконтейнерів. Та через брак необхідної техніки їх не використовували, аж доки місто не придбало три сучасні сміттєвози із маніпуляторами.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Лелеки прилетіли на місяць раніше

Жителі приміського села Петрикова, що під Тернополем, не повірили своїм очам, коли побачили на деревах поблизу колишньої птахофабрики лелек. Екологи вважають це аномалією, адже птахи зазвичай прилітають 19—20 березня. Лелекам буде сутужно, бо поля вкриті снігом, водойми скуті льодом. Звичного корму їм зараз не знайти, тому екологи, місцеві жителі взялися рятувати птахів зерном.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Із зеків таємно знущалися, почалося слідство

Учора ми повідомляли про припинення голодовки в Бердянській виправній колонії №77. Факти, що ув'язнені мали вагомі причини для протесту, не підтвердилися. Пресслужба управління Державної пенітенціарної служби в Запорізькій області повідомила, що конфлікт залагоджено. Однак пізніше з'явилося повідомлення пресслужби обласної прокуратури, що за фактами побиття ув'язнених і порушення умов їхньої праці Бердянський міжрайонний прокурор порушив кримінальну справу одразу за двома статтями.

Як пояснив заступник прокурора Запорізької області Андрій Кудрявцев, є заява ув'язненого, що його не тільки били, а й підвішували. Медики, оглянувши потерпілого, знайшли специфічні сліди на його тілі.

Крім того, в лазареті були «порізані люди», про яких нічого не вказано в офіційних документах.

Тобто про факти тілесних ушкоджень нікому не доповідалося. Також температурний режим робочих приміщень установи суттєво відрізнявся від інструкцій про умови праці. Прокуратура проводить слідство за порушеною кримінальною справою.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Священнослужителі відвідали АЕС

Новопризначений архієпископ Рівненський та Острозький Іларіон зі священнослужителями Рівненської єпархії Володимирецького благочиння УПЦ Київського патріархату побували на Рівненській АЕС. Вони знайомилися з колективом, відвідали проммайданчик станції, машинний зал енергоблоків №№ 1 та 2, блочний щит управління.

Фото Вікторії ЛЕОНОВОЇ.

Абетка гвари за сто гривень

Днями у Львові презентували нову книгу-абетку, присвячену автентичній гварі.

Львівська гвара (також львівський говір) — це міський лінгвофеномен, що сформувався за часів австрійського та польського панування. Змішалися південно-західні говори української та польської, німецька та єврейська лексики. За словами співавтора ідеї Юрка Назарука, вартість оригінально ілюстрованої книжки — 100 гривень — не відлякає покупця, адже її можна придбати лише тут. У відомому туристам львівському кафе-книгарні також почали розфасовувати різноманітні кавові набори-сувеніри. Серед найпопулярніших — кава «Бандерівська», з подякою від львів'ян «... жителям Донбаса» і «Вечірня».

Фото Євгенія КРАВСА.

За грамотність теж платять премії

П'ятикурсниця Житомирського державного університету імені Івана Франка Ольга Расовська отримала півтори тисячі гривень. Це премія на додачу до диплома за те, що вона найкраще написала диктант. Друге місце посіла Наталія Фарина із Львівського національного університету (премія — тисяча гривень). Третє місце із студенткою Чернівецького національного університету Оксаною Маріуцою поділила Анастасія Церковна із Житомира, яка продемонструвала похвальну стабільність — вона і торік була в числі призерів. Їм вручили по 500 гривень. Такі підсумки Всеукраїнського конкурсу «Ваша Величносте Грамотносте!».

Започаткували його в Житомирському держуніверситеті 2007 року. Тоді в ньому брали участь лише студенти навчально-наукового інституту філології та журналістики. Наступного року конкурс став загальноуніверситетським. А з 2010 року набув всеукраїнського масштабу. Цього року у ньому взяли участь 33 представники з 14 вузів країни.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Люди страшніші за вовків

Охоронець приватної бази відпочинку в дельті Дніпра вбив льодорубом вагітну й покалічену оленицю, яка шукала в людини допомоги, **повідомляє наш херсонський кореспондент Сергій Яновський**.

Наряд прикордонників застави селища Залізний Порт за сигналом місцевих жителів зупинив автомобіль «Жигулі», багажник якого був забитий пакетами зі свіжою олениною. «Водій «ВАЗу» не став приховувати, що м'ясо їм дав земляк — охоронець приватної бази відпочинку, розташованої на острові Янушев. Пізніше в колясці його мотоцикла знайшли шкуру самки плямистого оленя, залишки м'яса, ножі й сокиру **(на знімку)**, якою обробляли тушу, а також закривавлений льодоруб. Нутрощі вбитої тварини згодували собакам...» — розповів директор ТОВ «Кінбурнська коса» Сергій Саєнко. Херсонські захисники тварин закликають судити вбивцю за всією суворістю закону, адже оленів у дніпровських плавнях через браконьєрство й так майже не збереглося.

А на Вінниччині браконьєри, тікаючи від лісників, що їх переслідували, викинули тушу вбитої самки дикого кабана, в утробі якої було вісім ненароджених поросят. Порушено кримінальну справу. Штраф за незаконно вбиту самку — 10 тисяч гривень плюс половина цієї суми за кожне ненароджене порося, **повідомляє Віктор Скрипник.**

Фото Сергія САЄНКА.

СПОРТ

Сповідь Чісори

Поведінка Дерека Чісори до і після поєдинку з Віталієм Кличком вийшла за межі дозволеного та образила всіх шанувальників боксу та спорту загалом. Про це йдеться в заяві, котру розмістив на **порталі boxingscene.com** сам британець:

«Після широкого огляду в пресі мого бою з Віталієм Кличком в Мюнхені я відчуваю, що маю щиро вибачитися за свою участь в сценах і до, і після бою, який мав стати найбільшим у моїй кар'єрі. Моїй поведінці немає прощення, а моїм діям немає виправдань. Я не хочу вдаватися у конкретні деталі зараз, бо дисциплінарний комітет британської федерації боксу ще буде розслідувати це, а також мій конфлікт з Девідом Хеєм, коли мене вдарили пляшкою.

Я визнаю: мої дії були абсолютно непрофесіональними. Тепер, з холодною головою і після всього, що сталося, розумію: мої дії були невиправданими, і я глибоко збентежений через те, що пишуть ЗМІ.

Як професіональний боксер, я повинен вести себе належним чином завжди, особливо контролювати свою агресію. Я принизив багатьох людей в суботу ввечері, в тому числі і себе, щиро жалкую.

У Мюнхені я повною мірою співпрацював з німецькою поліцією і в результаті був звільнений без пред'явлення звинувачень. На даному етапі я не даватиму жодних коментарів, очікуючи результату формального слухання».

Лише результати

Футбол. Контрольні матчі. 20 лютого.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Оцелул» (Румунія, Галац). 2:2. Голи: Дентіньо, 49, Тейшейра, 57 — Пена, 8, Джурджу, 35.

«Шахтар»: П'ятов (Шуст, 46), Кобін, Кривцов, Чигринський (Чижов, 46), Шевчук (Рац, 46), Тейшейра (Коста, 62), Гюбшман (Гай, 46), Ілсіньо, Патрік (Едуардо, 67), Дентіньо (Мхітарян, 67), Селезньов (Агахова, 62).

Вилучено Іліє («Оцелул», 73).

«Таврія» (Україна, Сімферополь) — БАТЕ (Білорусь, Борисов). 1:0. Гол: Алімі, 34.

«Таврія»: Кахріман, Гуменюк, Аделейє, Алімі, Кубик, Любічич, Калиниченко, Назаренко, Не (Гомес, 85), Аді (Любенович, 70), Шиндер (Фещук, 80).

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. «Беркут» (Київ) — «Білий Барс» (Бровари). 8:2 (2:0, 2:0, 4:2). «Гайдамаки» (Вінниця) — «Леви» (Львів). 4:10 (3:3, 0:2, 1:5).

Футзал. XII чемпіонат України серед ВНЗ. 1-й тур. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Конференція A. «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) — «Банкір-ТНЕУ» (Тернопіль). 3:1. «Октава-КПНУ» (Кам'янець-Подільський) — «Каменяр-ДДПУ» (Дрогобич). 2:5.

Конференція B. «НПУ ім. Драгоманова» (Київ) — НУФВСУ (Київ). 7:1. «КНУ ім. Шевченка» (Київ) — СК НУХТ (Київ). 4:14.

Конференція C. ДПІ (Донецк) — «Інфізовець» (Донецьк). 6:3. МЕГІ (Макіївка) — «Універ-ЛТК» (Луганськ). 4:3.

Конференція D. СК «Рятівник» (Черкаси) — УАБС НБУ (Суми). 1:6. СКІФ-СДПУ (Суми) — СумДУ (Суми). 4:5.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...горельєф Леся Курбаса відновлено до ювілею режисера

Відновлено горельєф відомого українського актора й театрального режисера Леся Курбаса, зруйнований вандалами наприкінці січня на території харківського міського цвинтаря №13. Про це повідомив директор Департаменту комунального господарства Харківської міської ради Віктор Кітанін. Він зазначив, що горельєф відновили за позабюджетні кошти, а літери на пам'ятнику — за гроші комунального підприємства «Ритуал». «За дорученням харківського міського голови Геннадія Кернеса зруйновані елементи пам'ятника було відновлено в найкоротший термін, і всі, хто прийде вшанувати пам'ять Курбаса в день його 125-річчя, побачать монумент у первісному вигляді», — наголосив Віктор Кітанін.

Горельєф відлили за формою попереднього. **Як повідомив заступник директора КП «Ритуал» Олександр Вельма**, при відновленні пам'ятника намагалися зробити все максимально близько до оригіналу.

— Складніше за все було з горельєфом, адже щоб його відновити, мали від чогось відштовхуватися. Ми знайшли автора першого пам'ятника, скульптора Семена Якубовича. На

щастя, у нього зберігся первісний відбиток. Було зроблено все, щоб устигнути до дня народження письменника», — зазначив Олександр Вельма.

Цими само днями харківський літературний музей відкриває виставку, присвячену пам'яті Леся Курбаса. Експозиція «Лесь Курбас — розстріляний геній українського театру» працюватиме з 24 лютого по 16 березня. Харків'яни й гості міста побачать цивільний паспорт Леся Курбаса з його фото під час арешту, заяву-«зізнання» в причетності до організації УВО (української військової організації), афішу театру сезону 1932—1933 років, а також експонати, котрі потрапили в літературний музей нещодавно. Зокрема, це фотоальбом Марії Травинської, акторки «Молодого театру» (пізніше — «Березіль»), який зберіг харківський актор і режисер Анатолій Стародуб.

Частину фотографій ніколи не оприлюднювали. На відкриття виставки запрошено театрознавців та літературознавців для розмови про творчий шлях Леся Курбаса і його вплив на подальший розвиток української культури, зокрема сучасного сценічного мистецтва.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото прес-служби Харківської міської ради.

...у Тернополі День захисника Вітчизни не святкуватимуть

Таке рішення прийняли депутати міської ради. Більшістю голосів вони відхилили протест прокурора міста щодо розділу 3 «Комплексної програми розвитку галузі культури на 2012—2015 роки», в якому йдеться про те, що деякі державні свята Тернопіль відзначає по-своєму. Перед тим тернопільські депутати перейменували День Перемоги на День пам'яті жертв, загиблих у Другій світовій війні. Ці рішення депутатів, більшість серед яких має ВО «Свобода», не до вподоби багатьом жителям обласного центру, тож свято чоловіків відзначатимуть у родинах, колективах. Особливо обурює тернополян посягання свободівців на День Перемоги. До речі, керівники обласної і міської рад, котрі також належать до цієї політичної сили, вже кілька років поспіль не беруть участі у врочистостях 9 Травня.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 34 (5284)
СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 2012

За останні два роки в одному з районів Луганська створили близько 320 нових робочих місць, що більше запланованого. Депутати та керівники району розвиватимуть малий бізнес і підписуватимуть договори з підприємцями, *передає наш власкор Алла АНТІПОВА*

Книгозбірня Черкаської області виграла конкурс «Поповнення фондів сільських бібліотек та активізація їх культурно–просвітницької роботи з дітьми та молоддю», *інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Онкохворому самого оптимізму замало

У боротьбі за життя він законно потребує державної матеріальної підпори

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Дві України

У вас не виникає відчуття, що скромні «малі» українці та високі посадовці (ті, що люблять розповідати з трибун про стабілізацію, спад інфляції та зростання народного добробуту) живуть у різних Українах? З листів наших читачів, які сам на сам стикаються з реаліями далеко не такого оптимістичного, як представляє нам влада, життя, дізнаємося: у простого люду на українську дійсність зовсім інший погляд, часто — майже протилежний. Як змінити цю ситуацію?!

Голова товариства «Астматик» із Кам'янця-Подільського Тамара Карпухіна **(на знімку)** завжди справляла враження мужньої, сильної жінки. Дехто часом і забував про її інвалідність, та аж заздрив: он як вона тримається, така не пропаде ні за яких обставин! Зустрівши нашу постійну читачку перед тяжкою операцією, не побачила на її обличчі ні паніки, ні страху. Пані Тамара знала, що може й не повернутися... Лікарі знову діагностували в неї пухлину...

ТІЛЬКИ ЦИФРИ:

Майже 90 тисяч жителів України щорічно помирають від раку, причому 35 % з них — особи працездатного віку. (Дані МОЗ України).

Як живе і виживає одна з мільйона українців, вражених цією тяжкою хворобою, ми дізналися від неї самої. Кам'янчанка, хоч і багато читає, слідкує за новинами, не знає про те, що в Національному інституті раку України мають усі можливості для лікування більшості онкологічних захворювань: за останні роки було придбано кіберніж, з'явилося кілька сучасних медичних установ онкологічного профілю. Не відомо їй і про те, що в медицині перейшли від практики фінансування ліжкомісця до фінансування конкретного хворого тощо.

Та рівень столичної медицини для неї, як і більшості українців, недоступний. В одному з недавніх інтерв'ю відомий фахівець вітчизняної онкології заявив: 100 тисяч гривень на лікування раку — це мінімальний набір для хворого. А в пані Тамари пенсія — всього 802 гривні... Хоч від року до року державне фінансування на лікування онкохворих зростало, його й нині катастрофічно мало.

Гартуюся... гумором

«Усе найкраще і значуще, чого я навчилася та досягла в своєму житті, пов'язую з роботою геолога й колективом, у якому мені пощастило працювати в тресті «Самаркандгеологія», що в Узбекистані, — пише Тамара Карпухіна. — Я, дівчина з Київщини, провінціалка з Богуслава, заїхала так далеко від дому! Виросла в багатодітній родині, де батько пиячив. Ми ніколи не бачили, як мама відпочиває: вона завжди працювала. Так призвичаїла й нас, дітей. Тож я не осоромила свою матір. А в Самарканді мене навчили ставитися з оптимізмом і гумором до всіх негараздів, до всіх перипетій, які іноді траплялись не тільки на роботі, а й у повсякденному житті. Професію я обрала цікаву, захоплюву, хоч іноді почувалася дикуном через відсутність елементарних умов проживання. Доводилось добре покумекати, щоб обладнати щось схоже на душ, кухню та інше.

Коли через дев'ять років я, покинута чоловіком, хвора на бронхіальну астму, з маленьким сином на руках, повернулася в Україну, саме цей оптимізм та почуття гумору допомогли мені вижити, боротися з хворобою, облаштуватися на новому місці. Виростила сина, дала йому дві вищі освіти, хоч як це було одинокій нелегко. Чим більше нагинали обставини, тим більше опиралася. Цей заряд одного разу виплеснувся на папір. Узяла й написала першу свою гумореску. Відтоді друкуюсь у місцевих газетах, журналі «Жінка». Мої гуморески звучать на радіо. Щоб самоствердитись і переконатись, що мої твори чогось варті, брала участь у кількох конкурсах і фестивалях. І кожного разу ставала лауреатом. Маю диплом Сьомого міжнародного конкурсу виконавців гумору та сатири імені Андрія Сови, П'ятого всеукраїнського міжнаціонального фестивалю мистецтв «Українська родина-2006», інших. А ще — люблю вишивати. Це заняття хоч на якийсь час відволікає від життєвих проблем... Брала участь у кількох виставках, мої роботи знають далеко за межами міста».

Стала жебрачкою

«Коли мені вже здавалося, що життя налагодилось, спіткав рак щитоподібної залози, а через півтора року знову рак, цього разу вже шлунку і стравоходу, — розповідає в листі наша читачка. — *Зараз потребую негайної операції з видалення жіночих органів. Гарячково намагаюся віднайти на це кошти. Той, хто хоч колинебудь лікувався, знає, скільки в нашій державі це коштує. На жаль, держава самоусунулась від забезпечення пересічних громадян безплатним лікуванням, попри Конституцію. Невже винищення народу України стало державною політикою?! Це не перебільшення. Адже люди, не маючи коштів на лікування, просто вмирають і, як правило, це ще працездатні люди.*

За два роки я розорила свою маленьку сім'ю не просто до ручки, а до непристойності. Чи є ще хоч одна держава в Європі, де люди помирають від того, що не мають грошей на лікування?.. Мій син оплатив операції та післяопераційне лікування, бо я зі своєю пенсією стала жебрачкою. Та, на жаль, можливості мого сина не безмежні і наступні операції йому вже не по кишені.

У Кам'янці-Подільському я зверталась до багатих людей з проханням надати мені одноразову матеріальну допомогу на лікування, та марно. Була думка не лікуватись, а прожити той час, скільки ще Бог дасть, та й померти. Але життя таке прекрасне, навіть моє. Жити хочеться незалежно від віку і хвороб. Особливо, коли знаєш, що можна і з цими хворобами жити за наявності коштів на лікування. А також, коли вже витрачено такі великі суми на операції. Тому й прошу, й шукаю порятунку. Із вдячністю прийму будь-яку допомогу, яка надана буде добрим серцем і щедрою душею».

Думка експертів

Найперспективнішим шляхом організації боротьби з онкологічними захворюваннями в усьому світі вважають створення і реалізацію на практиці національних протиракових програм.

В Україні прийнята «Загальнодержавна програма боротьби з онкологічними захворюваннями на 2007—2016 роки» — це радикальний підхід щодо їх профілактики та лікування. Її виконання дасть можливість знизити рівень летальності на 20%, рівень смертності — на стільки само. (За матеріалами МОЗ).

І кожен хворий хоче вірити, що й він опиниться серед цих щасливчиків. Тамара Карпухіна — не виняток.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото з сімейного альбому.

ДРУКУЄМО ГУМОРЕСКУ ТАМАРИ КАРПУХІНОЇ.

Пощастило!

Отой вислів «Не мала баба клопоту, то купила порося» — про мене. Не було в мене клопоту, то я зіграла у відому всім телегру та й виграла холодильника. А нащо він мені? Що я маю в ньому тримати? Хіба що хліб, щоб миші не поїли. Бо за свою працю маю від держави пенсію, якої вистачає на хліб і отруту для мишей. Але в день пенсії дозволяю собі розкіш — купую ліверну ковбасу.

Може, продати його? Грошей купу візьму! Та чомусь шкода. Річ красива, сріблястого кольору, моргає червоним і зеленим, ще й розмовляє, чума заморська. Шкода, що не по-нашому. Довелося сусідського вундеркінда кликати, щоб допоміг мені з холодильником порозумітися. Той прочитав інструкцію і каже:

— Ох, і пощастило ж вам, бабусю! Цей холодильник — з комп'ютером. Він вам каже, які продукти закінчилися, в яких закінчився термін зберігання. Отут ви можете повідомлення залишити, собі чи комусь. Ще він може продукти замовити в магазині. Дивина! Вміють же за кордоном робити класні речі!

— А гроші за замовлене сам платитиме?

— Ви що, бабусю? Ви ж не банк виграли, а холодильник!

— То що тут такого дивного? От якби він і платив, ото була б дивина.

— Я його зараз перепрограмую, він українською говоритиме.

Тепер я розумію, що каже мій холодильник.

— Закінчились сосиски, сардельки, ковбаса варена, копчена, сирокопчена...

— Дурню, їх там зроду не було!

— Молоко, сметана, ряжанка, вершки, масло вершкове, сир...

— Та припини вже!

— Риба солена, копчена, реберця, стегенця...

— Ах ти ж, гад буржуйський, ти ще й дражнишся! Цить, не гавкай!

Відчинила його дверцята та й поширила всередину півметра ліверної ковбаси. Холодильник поблимав червоним, зеленим і каже:

— Отрута!

— Брешеш! Он отрута, по всіх кутках лежить і під тобою також. Уже рік годую мишей протруєним зерном, а їм хоч би що! Вже такі вгодовані, що в нори не влазять.

— Отрута! — знову своєї холодильник.

— Це ти про ковбасу? Може, й справді отрута?.. А яка ж поживна. Тоді мені зрозуміло, чому я досі з голоду не померла. Ми так навчилися виживати, що й отрута не бере. Наче гризуни чи жуки колорадські.

Довго звикав мій холодильник до доступних мені продуктів. Вже мовчки приймає те, що я в нього кладу. Але тепер я з ним дражнюся. Кожного ранку, заходячи до кухні, кажу:

— Сьогодні покладу в тебе м'ясо, рибу, сир...

— Брешеш! — каже холодильник на це.

— Ти що мені не віриш?

А він у відповідь: «Не гавкай!»

Отак і живу. Поки що!

А в пані Тамари пенсія — всього 802 гривні...

Програмісти вивели Львів у десятку успішних міст Європи

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПРОРИВ

Львівська міська рада обрала інформаційні технології однією з найпріоритетніших галузей регіону. Це той галицький коник, на якому Львів намагається зробити прорив на ринку сучасних технологій.

Світовий ринок IT-галузі оцінюють у 90 мільярдів доларів, з них майже мільярд припадає на українських виробників програмного забезпечення. Левова частка зарубіжних замовлень дістається галицькому місту.

У Національному університеті «Львівська політехніка» майбутні програмісти спілкуються з представниками IT-компаній.

Фото Андрія САВЧИШИНА, прес-служба НУ «Львівська політехніка».

У Львові питаннями стратегічного планування для муніципалітету переймається комунальна установа — Інститут міста, яка працює на завтрашній день. Кабінет керівника Інституту розвитку міста Олександра Кобзарева ми розшукали на другому поверсі ратуші, поряд із сесійною залою. Більшість працівників інституту — молодь до 30 років. Саме вони підтримують співпрацю з IT-компаніями в рамках реалізації Стратегії підвищення конкурентоспроможності міста.

— Щоб відкрити будь-яке виробництво, потрібен тривалий підготовчий процес, приміщення, верстати, сировина, — розповідає керівник Інституту розвитку міста Олександр Кобзарев. — Для створення компаній, які займаються програмуванням, потрібні лише комп'ютери і підключення до швидкісного Інтернету. Під час розробки стратегії експерти «Монітор Груп» нарахували у Львові 100 IT-компаній. Ще п'ять років тому працювали близько 4 тисяч програмістів, а нині — 6 тисяч. Середня зарплата працівників 10—12 тисяч гривень. Львів посідає одне з перших місць за розвитком інформаційних технологій в Україні й входить до тридцятки найкращих міст світу для розміщення IT-компаній.

— З чого розпочалася співпраця з IT-компаніями?

— З розвитку стратегії конкурентоспроможності. Міська рада запросила компанії SoftServe, Eleks до розробки планів розвитку Львова. Нам було цікаво почути думку представників львівських компаній, які успішно конкурують на світовому ринку. Після чого вони стали постійними членами ради з питань конкурентоспроможності.

Це взаємовигідна співпраця. Ми спільно прагнемо вибудувати таку стратегію залучення інвестицій, щоб Львів став ще привабливішим.

Головне, IT-компанії створюють високооплачувані робочі місця в секторі економіки, який найбурхливіше розвивається. Вони успішно доповнюють промоцію Львова. Нещодавній приклад в Україні — ролик під назвою «Знайди себе у Львові». Талановиту молодь запрошують до нас на роботу.

З допомогою львівського кластеру інформаційних технологій у Львові створено один з кращих комп'ютерних класів у гімназії «Престиж».

— Співпраця — це завжди вулиця з двостороннім рухом. А що робить місто?

— Наведу кілька прикладів. Торік Міністерство освіти, молоді та спорту хотіло зменшити державне замовлення на деякі спеціальності, у тім числі й на програмістів. Міський голова Андрій Садовий разом з кластером звернулися до керівництва держави з проханням не скорочувати державне замовлення і посприяти перспективній галузі. Другий приклад — це підтримка міським головою пропозицій з пільгового оподаткування, які нещодавно пройшли слухання у Верховній Раді України. Найближчим часом ми очікуємо ухвалення відповідних законів.

З принципових питань ми працюємо в унісон.

— Чому саме у Львові бурхливо розвивається інформаційна індустрія?

— У місті два найбільші й найпопулярніші університети — «Львівська політехніка» та імені Івана Франка. Ми близькі до Європи. Багато молодих людей володіють іноземними мовами. Чому в Індії розвинута ця галузь? Тому що їхні фахівці стовідсотково володіють англійською мовою.

Львівські компанії мають багато замовлень за кордоном. Середньорічні темпи зростання галузі — 20 відсотків. Через брак кадрів наші IT-компанії навіть створюють представництва в інших містах України.

Богдан КУШНІР.
Львів.

ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЕКСПОРТ

З першого січня цього року центр асоціації «Інформаційні технології України» переїхав з Києва до Львова. Президентом асоціації став львів'янин Тарас Кицмей, який вважає, що через п'ять років розмір експортної продукції на ринку IT-технологій становитиме п'ять мільярдів доларів США, як у металургії.

В IT-галузі в Україні працюють близько 200 тисяч фахівців, з них понад 40 тисяч беруть участь у створенні програмного забезпечення, аутсорсингу та веб-розробок на експорт.

Серед найвідоміших львівських компаній SoftServe, Eleks, DevCom, які налічують від 60 до 1500 програмістів.

У Львові працюють американські, іспанські, датські компанії, котрі наймають на постійній основі до 500 фахівців та 100 фрілансерів.

95 відсотків продукції IT-галузі йде на експорт.

БІЗНЕС-ЦЕНТР

Бурхливий розвиток IT-галузі привів до того, що компанія зі світовим ім'ям Nestle відкрила у Львові третій у світі центр з обслуговування фінансових операцій та управління персоналом. Кінцевий продукт дасть змогу обслуговувати понад 20 країн, де існують представництва компанії.

Близькість до Євросоюзу, хороший кадровий потенціал та знання іноземних мов — ось чому компанія обрала Львів.

КОМЕНТАР МІСЬКОГО ГОЛОВИ АНДРІЯ САДОВОГО:

— Відома консалтингова компанія KPMG внесла Львів у список 30 найперспективніших міст світу з розвитку інформаційних технологій. За хорошими IT-спеціалістами сьогодні стоїть черга. Це великий ринок. Кожний фахівець генерує в рік до 20 тисяч доларів доходу — це 150 мільйонів на рік.

Я пам'ятаю, як з Фондом ефективного управління і з компанією «Монітор Груп» ми спільно пройшли до стратегії конкурентоспроможності та розвитку Львова до 2025 року. Не думаю, що такі розробки мають інші міста України. Приємно, що ми це зробили, оскільки в нашій стратегії IT є одними з базових. Ми переконані, що цей кластер допоможе вийти на нові орбіти розвитку. На сьогодні проекти щодо IT мають країни, в яких найбільший рівень інтелекту. І вони виграють конкуренцію.

Ми готуємо проект будівництва офісного комплексу IT-компаній, маємо кілька перспективних ділянок під житлове будівництво. Генетично складається так, що в Україні народжується багато мудрих людей. Якщо ми створимо сприятливі умови, то кластер IT потягне за собою інші галузі, наприклад, житлове будівництво.

Якщо держава, як і місто, поставить IT в пріоритет — це ще одна можливість для серйозних імпульсів розвитку нашої держави.

Програмісти за роботою.

Фото надане прес-службою Львівської міської ради.

ВІСТІ З ХЕРСОНЩИНИ

І до силовиків «оптимізація» дісталася

Слідом за лікарнями і школами Херсонщини «оптимізація» (найчастіше передбачає скорочення штатів) дісталася й до правоохоронних органів. Зокрема, прокуратура області заявляє про ліквідацію прокуратур одразу в шести районах — Великолепетиському, Висококопільському, Іванівському, Нижньосірогозькому, Великоолександрівському та Верхньорогачицькому. На їхній базі вже з 25 січня створюються три міжрайонні прокуратури — Великоолександрівська, Великолепетиська та Нижньосірогозька. Як повідомив прес-секретар прокурора Херсонщини Федір Самойленко, після реорганізації у трьох міжрайонних прокуратурах залишиться 46 співробітників — стільки само, як і було. Однак у них поменшає суто технічного персоналу, наприклад, водіїв і секретарів, а більше стане оперативних співробітників — помічників прокурора, котрі мають право виїжджати на місця скоєння злочинів і підтримувати державне обвинувачення під час розгляду кримінальних справ у судах. Утім, економія бюджетних коштів за рахунок скорочення керівних посад районних прокурорів та їхніх заступників також намічається.

Нагадаємо: кілька місяців тому про плани щодо скорочення відділів міліції в тих же шести районах Херсонщини заявив і начальник обласного управління МВС генерал-майор Валерій Литвин. Їх також буде реорганізовано (цей процес уже стартував) у відділення, що підкоряються Великоолександрівському, Великолепетиському та Нижньосірогозькому міжрайонним відділам внутрішніх справ, однак із працевлаштуванням «зайвих» людей і в міліції складнощів не передбачається: вакансій дільничних інспекторів у сільських районах вдосталь.

Що менше ліків, то здоровіші малюки

З ліками в українських лікарнях і поліклініках вічна проблема: лікарі скаржаться на брак бюджетного фінансування для їх закупівлі, а пацієнти — на те, що купувати медпрепарати за свої кревні з кожним роком стає дедалі дорожче. Проте бувають ситуації, за яких економія на продукції сучасної фармацевтики не зло, а справжнє благо. Скажімо, останніми роками медики пологового відділення обласної клінічної лікарні Херсона перестали нав'язувати майбутнім мамам «чарівні» таблетки та уколи для штучного стимулювання пологів чи навіть внутрішньоутробного лікування дитини. Та, попри всі побоювання, результат виявився таким, що дає надію, оскільки ресурси організму породіль перестали «відволікати» на переробку та знешкодження хімічних речовин, яких з лишком вистачає в будь-якій «корисній» таблетці.

— Раніше доходило до того, що в середньому на кожну пацієнтку відділення використовувалося до 24 найменувань різних хімічно синтезованих препаратів. Тепер — менше одного, зате й ускладнень під час пологів з кожним роком стає менше. Якщо до відмови від «хімії» більше половини пологів проходили з ускладненнями, у тому числі інфекційного характеру, то нині таких — трохи менше третини, — коментує ситуацію заступник головного лікаря Юрій Герман.

Обласна клінічна лікарня Херсона взагалі є піонером із впровадження лікувальних і профілактичних ноу-хау для вагітних, які пізніше широко застосовувалися по всій країні. У ній одним із перших дозволили бути присутніми під час пологів рідним і близьким майбутніх мам, перестали нав'язувати їм позу, в якій «найбезпечніше» народжувати, і взагалі, усіляко стимулюють природні пологи. Тут кажуть, що нововведення виявилися доволі корисними не тільки для жінок, а й для самих медиків. Адже якщо сьогодні пологи пройшли без ускладнень, а маля з'явилося на світ міцним і здоровим, отже, є значно більше шансів, що завтра персонал лікарні не побачить дитину серед своїх пацієнтів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

IT-компанії створюють високооплачувані робочі місця в секторі економіки

ГОЛОС УКРАЇНИ № 34 (5284)
СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 2012

На нас спустили всіх собак

Навколо зачистки вулиць до Євро–2012 більше чуток, ніж фактів

«Голос України» продовжує відстежувати тему поводження з безпритульними тваринами. Нещодавно в Німеччині вдруге відбулися масові протести: від десятків до сотень німців у 17 містах вийшли на вулиці, протестуючи проти «негідного поводження з собаками й котами в Україні». З ініціативи тамтешньої принцеси Майї фон Гогенцоллерн Київ відвідали медики з Європейської організації захисту природи і тварин. Три тижні вони безплатно стерилізували наших безпритульних чотирилапих. Тим часом Інтернет і далі кишить чутками про отруєння псів комунальниками. А якщо придивитися, довкола ідеї «вулиці зачищають до Євро-2012» значно більше чуток, ніж доведених фактів.

Позиція собачників

Годованець може загинути, з'ївши чи навіть вдихнувши що-небудь на вулиці. Йдеться про отруєний харч і порошок, яким нібито працівники ЖЕКів обробляють траву й кущі. Це стислий виклад того, що нині найбільше обговорюють собачники. На інтернет-форумах люди обмінюються порадами. Тварин тримають під домашнім арештом, виводять тільки на півгодини й у наморднику, малих виносять на руках. Вивозять для вигулу на віддалені пляжі, в ліси й на поля. У місті, мовляв, усюди машини, бите скло, отрута, діти, люди... Власники з Києва, Дніпропетровська, Харкова, Кременчука, особливо часто — із Запоріжжя діляться на форумах адресами, де знаходили підозрілі кавалки м'яса, де раптово зникали зграї безхатніх собак. При всьому цьому жодної кримінальної справи проти комунальників порушено не було.

Міністр екології та природних ресурсів Микола Злочевський порадив зачекати, доки когось схоплять за руку (**див. «Голос України» від 26.01.2012**). Поки що йдеться тільки про чутки й підозри.

Загадкові трагедії

В Інтернеті надибуємо десятки історій про загибель хатніх тварин. Ось, наприклад, така. Уранці 6 січня Ірина, мешканка Запоріжжя, вивела на прогулянку трьох собак, породистих учасниць виставок. Гуляли хвилин 15: жінка поспішала на роботу. Улюблениць тримала на повідках. Удома жінка погодувала песиків і подалася на роботу. Близько 14-ї повернулася, щоб вигуляти знову. В квартирі були мертві, вже похололі тіла. Навколо пащ — піна й неперетравлений корм. Собаки загинули невдовзі після того, як жінка пішла. Інакше тіла не схолодніли б. Єдине підозріле, що помітила Ірина — під час прогулянки вони зупинилися, тицьнули носами в пожухлу траву, облизали носи. Це розповіла «Голосу України» Анна О., заводчиця однієї з тварин і подруга Ірини.

У власниці був шок. Розтин собакам не робили. Поховали.

Анна О. зауважує: до тварин добре ставилися сусіди, Ірина не мала конфліктів у дворі та під'їзді. Вона вмовляла подругу написати заяву до міліції. Ірина не схотіла: улюблениць усе одно не повернеш. «Голосу України» Анна О. висловила версію, що собаки її товаришки отруїлися чимось стрихніноподібним.

У січні запорізькі активісти скликали зустріч із журналістами. Люди розповідали про свої підозри. На зібрання принесли зразки фаршу, що був розкиданий у місцевому парку. Ірина сплатила 1600 грн. за лабораторну експертизу. Там зробили висновок, що м'ясо було нашпиговано ізоаніздом. Це протитуберкульозний препарат, який може бути смертельним для собак. Його використовують і догхантери (винищувачі тварин). Хто залишив у парку отруту, невідомо.

Ми розуміємо почуття людей, які люблять і бережуть собак. Однак у цих та інших випадках виникає купа запитань. Тварини гинуть через найрізноманітніші причини. Якщо їм не роблять розтин, навряд чи можна стверджувати, що це була отрута певного виду (і чи отрута взагалі?). Фарш у парку може розкидати хто завгодно — догхантери чи окремі люди, яким не по нутру сусідство тварин. Виходить, звинувачення в цьому влади формально безпідставні. Жодна міська адміністрація не зможе встановити в парках цілодобовий нагляд за тим, чи не викидають там отруту для власницьких і «диких» тварин.

Їх не злічити

Ще один нюанс: жодне відомство не надасть статистики, скільки собак загинуло в Україні за останній рік. Безпритульних у нас узагалі не рахують.

Щодо власницьких — приміром, за «Правилами утримання домашніх собак та котів у м. Києві» кожен власник зобов'язаний реєструвати улюбленця у КП «Центр ідентифікації тварин». Торік у березні центр проводив акцію: живність місяць реєстрували безплатно. А на ділі власники цим часто легковажать. Отже, і хатніх собак точно порахувати не виходить. Тобто цифри, які називали вітчизняні й закордонні ЗМІ, — що в Києві напередодні Євро-2012 замордували понад 20 тисяч вуличних собак — перевірити й підтвердити не можна.

Чи справді безпритульні пси — така велика проблема для міста? Ось що розповіла нам Наталія Маціпура, прес-секретар КП «Центр ідентифікації тварин»:

— В Україні не існує методики, яка б дозволила порахувати всіх безпритульних собак. Оцінки дуже відносні — від 35 до 100 тисяч у Києві. Захисники тварин будуть применшувати кількість, противники — перебільшувати. За Законом України «Про захист тварин від жорстокого поводження», безпритульних собак у нас не повинно бути, а якщо з'являються, то треба робити так, щоб не було. Виходить законодавча колізія. Безхатні собаки завжди становитимуть небезпеку, бо розносять хвороби — як мінімум глисти біля дитячих майданчиків, а також фізичну. Якщо біля вашого дому живе зграя, і це спричинює дискомфорт, телефонуйте на «гарячу лінію»: (044) 332-12-34. Інформацію передадуть до КП «Притулок для тварин», їхні працівники приїдуть за викликом, зловлять собак і доправлять до притулку. За законодавством, їх мають перетримати на карантині, вилікувати й шукати нових власників.

Хто буде винним?

Як перетворити підозри на факти? Якщо собака загинула, куди звертатися й кого можна притягнути до відповідальності? Які докази мають бути? На ці запитання «Голосу України» відповів кандидат юридичних наук Ярослав Грущинський.

Експерт радить написати заяву до міліції, де вказати факти загибелі тварин (як безхатніх, так і домашніх). За Цивільним кодексом, собака вважається майном. За ст. 299 Кримінального кодексу, жорстоке поводження із тваринами карається штрафом або арештом. Міліціянти мають перевірити написане в заяві й винести постанову про порушення або непорушення кримінальної справи. Якщо не порушать, можна звернутися до прокуратури. Самостійно збирати докази немає сенсу: це зроблять міліціонери за своїми інструкціями. Щоб вашою заявою не знехтували, юрист радить навести максимальну кількість фактів, свідчень очевидців тощо. Припущення, здогадки й підозри будуть непереконливі. Досвідчені собачники додають: такі заяви міліціонери приймають вкрай неохоче, треба бути дуже наполегливими.

Як цивілізовано контролювати кількість «дикорослих» тварин? Тема стала дражливою перед Євро, коли в закордонних мас-медіа на Україну спустили всіх собак. А насправді проблема комплексна. Порушуються права і тварин, і людей.

Якщо у вашому дворі поселиться зграя, навряд чи ви гулятимете так спокійно, як раніше, із дітьми чи випускатимете власного собаку або кота. Приміром, на грудень 2011 року припав пік укусів людей вуличними тваринами: 319 постраждалих звернулися по лікарську допомогу (статистика Центру ідентифікації тварин).

Інший аспект: увечері, особливо в теплу пору року, найближчий парк чи сквер переповнений господарями, котрі вигулюють собак без повідків і намордників. За статистикою, хатні пси кусаються приблизно вдвічі рідше за «диких», та від цього не легше. Втім, власники собак теж скаржаться: за законодавством, 25% території кожного парку має займати майданчик для вигулу з відповідними знаками й обгородженнями. На ділі ж таких майданчиків, приміром, у столиці не вистачає. Або до них треба довго добиратися. От і виходить, що ущемлюються інтереси значно більшої кількості сторін, ніж про це прийнято нині говорити.

Аніта ГРАБСЬКА.

Фотоетюди Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ІСТОРІЯ ОДНОГО ОТРУЄННЯ, АБО ЗІПСОВАНИЙ ТЕЛЕФОН

У Києві від початку року завзято мусуються слухи про отруєння собак. Кожен власник подібну інформацію пропускає через себе, переживає, ділиться нею з іншими. Мета одна — вберегти свого вихованця і собак друзів та знайомих від страшної, передчасної смерті. Попереджений — озброєний. Ну, або, принаймні, є таке відчуття. І ось дзвінок моєї подруги з повідомленням про те, що в парку Політехнічного інституту отруєно молодого пса — стаффордширського тер'єра, мав саме таку мету. Подробиці трагедії, які я почула, наводили на думку про застосування препарату для лікування туберкульозу, який і раніше фігурував у розповідях про столичні отруєння. Один із симптомів — кривава блювота... «Заводчиця цього собаки сказала, що ветеринар однозначно говорив хазяїну, що цього пса отруїли! Це той самий препарат! Ми вже всі придбали антидот, і ти купи!» — резюмувала подруга.

Діючи за принципом «знаєш сам, поперед інших», про трагедію в Політехнічному парку за нагоди я розповіла своєму ветеринарові, який працює в районі площі Перемоги, тобто неподалік «місця отруєння». «Приблизно в той самий час, що ви кажете, загинув у районі КПІ півторарічний стаф. Хазяїн стверджував, що його отруїли. Я уважно оглянув тварину, поставив кілька запитань і зрозумів, що собака загинув від... удару струмом. Десь під стовпом пес став у калюжу й був уражений. Можливо, поруч були оголені дроти. ... Собака впав, забився в конвульсіях. В агонії прикусив собі язика, звідси й так звана «кривава блювота»... Я однозначно сказав хазяїнові, що його пса не труїли. І зараз у цьому впевнений на 100 відсотків. Стався безглуздий нещасний випадок... А чи не той самий це стаф?» — запитав мене задумливо ветеринарний лікар, розповівши цю історію. Вирішивши до кінця прояснити ситуацію (врешті-решт, важливо було дізнатися, чи труять у нашому районі собак), я зателефонувала подрузі. З'ясувалося, що справді йшлося про одну й ту саму собаку! Як один вердикт ветеринара трасформувался в інший, той самий, про який усі з жахом розповідають і передають із вуст у вуста? Сказати важко. Інформація була отримана, м'яко кажучи, через десяті руки.

Яна СТАДІЛЬНА.

Як перетворити підозри на факти?

Соло альпініста Юрія Лішаєва

Ще в 1970-ті знаменитий Юрій Сенкевич знімав фільми про цю дивовижну людину, яка піднімалася по прямовисних скелях без страховки в стилі «соло». Відтоді в них зав'язалася дружба, і в 1990-х Сенкевич знову запросив Лішаєва** (на знімку праворуч) **на зйомки фільму для «Клубу кіномандрівників».

Скельна лабораторія

Моє знайомство з Юрієм Лішаєвим відбулося на туристичних стежках Криму на початку 1990-х років. Працюючи інструктором туризму на турбазі «Ангарський перевал», я водив групи 182-го Всесоюзного маршруту — десятиденний гірський похід від Алушти до Коктебеля, через Новий Світ та Судак.

Біля гори Сокіл ми часто зупинялися із групою і дивилися, як сміливі люди підкоряли прямовисні скелі з від'ємним ухилом. Серед цих захоплених і одержимих скелелазів був перший тренер і наставник Юрія — майстер спорту міжнародного класу, дев'ятиразовий чемпіон Радянського Союзу Владлен Гончаров, який дав нашому місту путівку в «скельний світ». Саме він побачив у Юркові сильну духом цілеспрямовану людину.

І не помилився: у свої 13 років Юра у складі збірної Криму став чемпіоном зі скелелазіння на Кавказі, а в 14 років — чемпіоном Союзу серед юніорів.

Роки наполегливих тренувань, поїздки на Кавказ і Памір не були марними. В 23 Юрій став наймолодшим чемпіоном СРСР серед дорослих і майстром спорту зі скелелазіння. Із чого все починалося?

Він жив у Сімферополі, неподалік Петровських скель, де вперше й побачив скелелазів. І він теж спробував...

А в ті роки майже не було спорядження, доводилося часто лазити без страховки. Так Юрій вийшов на одиночний альпінізм, тепер це називається «соло».

Верхнє «до»

У 1979 р. Юрій Лішаєв проходить соло стелею грота Голіцина в Новому Світі. Удруге він пройшов по стелі грота в 1997 р., уже будучи інвалідом першої групи, з милицями в рюкзаку.

В 1980-ті Юрій сам пройшов Ушбу, тоді це був один із найскладніших маршрутів. Узимку підкорив сам Шхельду, далі — пік Щуровського, вершини у Фанах. У Грузії пройшов Айламу, яка не підкорилася навіть «Тигру скель» Михайлу Хергіані. Тільки за один рік побував на Кавказі, у Середній Азії, Америці й двічі в Чехії.

Десятки першопроходжень у Криму, а загалом — більш як дві тисячі сходжень. В 1986-му Лішаєв уперше підкорив замерзлий водоспад Учан-Су, найвищий у Східній Європі (98,5 м).

Коли до Криму приїжджали американські альпіністи, серед них була Стейлі Елісон — перша американка, яка підкорила Еверест. Юрій пройшов із нею усі супермаршрути, маршрути категорії складності 6А.

В 1990-му Ю. Лішаєва запросили з візитом у відповідь до США, де він здійснював і соло, і сходження в парі. Сам підкорив найвищу точку Орегона — вершину Худ. Американці були в захопленні, такого соло вони ще не бачили!

Щоб здійснювати такі сходження, потрібно завжди бути у відмінній спортивній формі. Для цього Юрій не щадить себе. Працюючи в Кизил-Кобинських печерах, він щоранку купався в гірській річці, а ночував на туфовій галявині, у гроті Богині Умай. Він беззавітно любить природу, і вона відповідає Юрію взаємністю. Природа щедро віддячила цій добрій і надзвичайній людині.

Коли до Криму приїжджав французький парапланерист Іво Болю, Юрій налітав із ним багато годин. Кілька разів спускався на параплані з гори Сокіл, з Ай-Петрі, зі скель Фороса. Юрій любив 10—15-хвилинні польоти, але такі, щоб від страху в жилах холонула кров і стукало в скронях!

Перерваний політ

Лихо сталося під час зйомок фільму для «Клубу кіноподорожей» 7 червня 1993 року.

— Тричі стропи параплана переплутувалися, — розповідав потім Ю. Лішаєв. — Я відчув, що буде біда, але зробив четвертий дубль.

І той дубль виявився фатальним. У польоті Юрій Михайлович потрапив у потужний повітряний потік, його з великою силою кинуло на скелю, був сильно травмований хребет. Після декількох складних операцій видалили кілька хребетних дисків, установили механічні скоби.

Але він не винить у всьому, що сталося, нікого, вважає, що сам винуватий. Адже відчував лихо, а не зумів запобігти катастрофі.

Два роки на лікарняному ліжку... Лікарі винесли страшний вирок: «Ходити не буде!» Комусь здалося б, що життя закінчилося. Але не Юрію! Він — боєць! Він продовжував боротьбу за життя, яке так любить. І хвороба стала відступати. Минуло більше року, перш ніж з'явилася чутливість у ногах вище колін. Щогодини тужними плечима й мускулистою спиною, з невблаганною жагою життя. Сухі, повислі, як батоги, ноги не стали йому перешкодою у впевненому підкоренні неймовірними зусиллями Юрій ставив себе на ноги. Його дружина Алла, з якою Юрій прожив понад 20 років, не залишала його наодинці з хворобою. Завжди була поруч улюблена дочка Олеся, кандидат у майстри спорту зі скелелазіння і художник. Ці дві чудові жінки поставили на ноги коханого чоловіка й батька.

ЦИТАТА

«Вершиною майстерності в альпінізмі є психи-одинаки, але вони не можуть служити предметом для наслідування».

Алекс Хубер.

...і новий зліт

І Юрій почав думати, як повернутися до улюблених вершин. Гори для Юрія — святилище мрій, і перше своє сходження після дуже тяжкої травми він здійснив сам на Уарч-Кая (Куба-Кая). Це висока скельна стіна...

«Демон скель» — скелелаз, альпініст Фантик, хоча повне ім'я цього сімферопольця Юрій Лішаєв, а Сіятельний Фантик — це прізвисько, дане товаришами по гірських сходженнях», — так про нього говорить в одній зі своїх книжок перший тренер і наставник Юрія Владлен Гончаров (псевдонім Авінда).

Фантик — кличка Юрія Михайловича, отримана в дитинстві за колекціонування обгорток від цукерок. Сьогоднішній Фантик — це гарна людина із сильними руками, потужними... нових вершин. Він не став поїздом, що зійшов із рейок. І застати його вдома практично неможливо.

1 травня 2011-го Юрій зі своїм другом Андрієм на двомоторному параплані пролетів над усіма печерними містами Криму, знімаючи всю красу цих місць із висоти пташиного польоту. А 9 травня 2011 р. він стартував на своєму каяку із селища Геройське й за 26 діб один проплив більш як 400 км до Севастополя.

Часто його можна бачити на скелях Сокола, Фіолента, Бахчисарая, Фороса. То він пішки йде по Карабі-Яйлі, то подорожує по горі Опук, проходить по Керченському півострову, то купається в зимовому морі й гірських ріках, спускається в шахту Бездонну на Чатир-Дазі. Найулюбленіше місце Фантика — бухта Кохання в Новому Світі. Тут він часто піднімається в гори і ходить на своєму каяку по бухтах Нового Світа та до мису Меганом. І каже: «Що більше любиш природу, то ближче вона підпускає до себе».

Павло ЛУК'ЯНЧИК,
екскурсовод
(спеціально для «Голосу України»).
Фото з архіву автора.

Юрій Лішаєв і Юрій Сенкевич, 2003 р.

Юрій Лішаєв із автором.

КРИМІНАЛ

Ананаси нафарширували кокаїном

Із далекої країни Коста-Рика прибули до Іллічівського морського торговельного порту контейнери з ананасами. Заморськими фруктами вже нікого не здивуєш, але контейнери з Латинської Америки зацікавили правоохоронні органи — СБУ, митників і прикордонників. З'ясувалося, що ананаси нафаршировані наркотиками — було виявлено 38 кілограмів кокаїну, ринкова вартість якого становила 7,5 мільйона доларів.

Заморські контрабандисти сховали пакетики з отрутою усередину фруктів, з яких попередньо вирізали солодку серцевинку. Шви між половинками ананасів були «зварені» за допомогою розплавленого парафіну.

Смертоносний вантаж адресувався одній із комерційних фірм. П'ятеро співробітників підприємства (троє — громадяни України, двоє — з Молдови) затримані й дають пояснення.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Начальник потяга привласнив зарплату провідників

Чернівецький транспортний прокурор порушив кримінальну справу стосовно начальника потяга Чернівці—Москва за ознаками складу злочинів, передбачених ч. 2 статті 191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним через зловживання службовим становищем) та ч. 1 статті 366 (службове підроблення) Кримінального кодексу України.

У серпні—вересні 2011 року посадовець вніс неправдиві відомості в документацію щодо нарахування підлеглим зарплати. При цьому начальник знав, що четверо провідників не здійснювали деякі рейси та не виконували службові обов'язки. Таким чином, чиновник завдав ВП «Чернівецьке пасажирське вагонне депо «Чернівці» збитків майже на 9 тисяч гривень.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Планували вбити, тому масок не надягали

Луганські правоохоронці затримали двох молодих людей, які розстріляли в Первомайську місцевого підприємця і його дружину. Трупи подружжя виявили в їхньому будинку. Крім смертельних поранень, в обох були зв'язані ноги й руки, рот заклеєний скотчем. Усі речі було перевернуто. Знадобився тиждень, щоб знайти і затримати злочинців. Ними виявилися двоє місцевих жителів, 1980 і 1982 року народження.

Як розповіли затримані, до скоєння злочину вони підготувалися заздалегідь: розподілили ролі, дістали необхідну зброю — травматичний пістолет і карабін із глушителем калібру 7,62 мм. Одразу домовилися, що свідків залишати не будуть, тому своїх облич маскою не закривали. Коли ввечері вони ввійшли в будинок, з'ясувалося, що господар ще не повернувся з роботи, хазяйка була сама. Жінку зв'язали й почали катувати, вимагаючи розповісти, де заховані гроші. У цей момент додому повернувся чоловік. Побачивши сторонніх людей, та ще й зі зброєю, він намагався втекти, але був поранений у спину. Злочинці катували своїх жертв доти, поки не одержали потрібну інформацію. Забравши гроші й коштовності, вони розстріляли свідків і того ж вечора виїхали в Донецьку область. Дорогою обміняли викрадену валюту на гривні й здали коштовності до ломбарду. До речі, в одного із затриманих співробітники міліції виявили посвідчення журналіста місцевої газети та посвідчення помічника заступника директора неіснуючого Департаменту по боротьбі з корупцією й організованою злочинністю. Як зізнався один зі злочинців, саме за допомогою журналістської «корочки» їм вдавалося без особливих проблем «вирішувати багато питань».

Алла АНТІПОВА.

Американці були в захопленні — такого соло вони ще не бачили!

Інший погляд

У Донецьку завершується робота над фотоальбомом, випуск якого приурочено до Євро-2012. Автор знімків Олег Толстов переконаний: видання розкриває характер міста і буде цікавим і гостям, і донечанам. Майстер випускає вже третій альбом, присвячений шахтарській столиці. Мій співрозмовник — людина молода і не обтяжена штампами та стереотипами.

«У фотографа завжди інший погляд на дійсність, не такий, як у всіх, — переконаний Олег. — Ті, хто професійно знімає, можуть показати місто з незвичайних ракурсів, змусити замислитися або захопитися. Навіть шахти і терикони стають об'єктом мистецтва».

На одній зі світлин — нічне місто. Освітлені будинки та вулиці символізують вируюче життя, яке практично не завмирає. Вітер відносить густий дим із труб. Знімок являє собою контраст старого і нового: заводу, з якого починалося місто, і сучасних будівель. Так само, як у старовинних містах силует визначають храми та замки, Донецьк «упізнають» за силуетом заводських цехів, териконами і шахтними копрами. Однак пильне око художника вихоплює в цьому мегаполісі колоритні і незвичні деталі.

Потяг до фотографії в Олега виявився, коли йому виповнилося чотири роки. Майбутній фотохудожник розібрав на деталі батьківський ФЭД. Збагнувши, що всередині — нічого гідного уваги, — хлопчик втратив інтерес на багато років. Захоплення з'явилося лише в шістнадцять, після однієї з поїздок на море. Тоді, сидячи на березі і довго дивлячись на захід сонця, замислився, чи можна сфотографувати зірки і блискавку, світанковий туман і дрібних комах.

Екологічний куточок у центрі Донецька.

Перший його апарат — китайська плівкова «мильниця»: на серйозну техніку грошей не було. Зате ентузіазму вистачало. Олег знімав усе цікаве, що траплялося на очі. Читав спеціальну літературу, переглядав фотогалереї в Інтернеті, критично оцінював власні роботи. І ось нарешті мрія здійснилася: на день народження батьки подарували цифровий фотоапарат. Радості не було меж. Утім, емоції вляглися, коли стало зрозуміло, що сучасна техніка хоч і полегшує процес зйомки, однак кнопки «шедевр» на ній немає...

Постійно дізнаючись щось нове із книжок, мій співрозмовник намагався втілити задум, відчайдушно критикуючи себе та забраковуючи будь-який знімок, який викликав сумніви. Було чимало експериментів: зйомка старими радянськими фотоапаратами, макрозйомка, зйомка старою радянською оптикою на цифрових фотоапаратах, омріяна зйомка блискавки, яка виявилась дуже простою. У процесі творчого пошуку обрав для себе кілька улюблених жанрів: пейзаж, макрофотографія, зйомка архітектури та репортаж.

«Макрофотографія приваблює можливістю зануритись у світ комах, стати раптом маленьким і подивитися на світ зовсім іншими очима. Побачити ті речі, на які ми не звертаємо уваги у повсякденному житті», — пояснює фотограф.

Верховинський перевал. Олег Толстов під час подорожі Карпатами.

Новий поштовх у роботі став завдяки щасливому випадку. Один із друзів Толстова любив розміщувати знімки Олега як заставку на комп'ютері. Одного разу ці світлини побачила хранителька музею історії міста Донецька при міській раді Віра Філатова. Саме вона стала наставником та вчителем талановитого молодого фотографа. Завдяки такому співробітництву з'явилися два фотоальбоми, присвячені Донецьку, на черзі — третій. Віра Павлівна вже виношує ідею видання до 145-річчя міста, яке відзначатимуть за два роки. У цьому альбомі і історія, і сучасність мають постати абсолютно по-новому. Очікується, що до збірки увійдуть роботи кількох фотохудожників. І серед них буде Олег Толстов, чиї знімки відзначає особливий погляд на буденні речі.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Олега ТОЛСТОВА.

Білокрилий прибулець

Нещодавно колекція птахів Миколаївського зоопарку поповнилась білокрилим красенем — лебедем-шипуном. Його дивом врятували на Інгулі. Тутешні мешканці кажуть, що на річці відпочивала лебедина зграя. А коли пернаті знялися далі в дорогу, лебідь тривалий час бив крилами по воді, намагаючись злетіти, аж поки люди не викликали працівників МНС.

Як розповів «Голосу України» заступник директора зоопарку Юрій Кириченко, потрапивши «в неволю», лебідь проспав понад добу, а потім ще стільки ж відмовлявся від їжі. Нині він почувається нормально.

— Чому він опинився в межах водної акваторії міста на самоті і чому у нього перебите крило? — запитую в Юрія Євгеновича, який за чверть віку своєї праці в зоопарку знає про поведінку лебедів, здається, практично все.

— Швидше за все, птах міг поранити крило у польоті, вдарившись об проводи електроліній, — пояснює мій співрозмовник. — Лебеді літають зі швидкістю 60—80 кілометрів на годину. Зграя практично не змінює курсу, незважаючи на те, що на її шляху може з'явитися загроза для життя. Є факти, коли навіть лілтаки, стикаючись із лебедями, змушені були здійснювати посадку через пошкодження. У 1943 році в небі над Дніпропетровськом після зіткнення з білокрилою зграєю отримали серйозні пошкодження два німецькі винищувачі. А те, що птах залишився в біді на самоті, найімовірніше, свідчить, що він ще зовсім молодий — менш як три роки. Це вік, коли лебеді ще ходять без пари. Річ у тім, що вони ніколи не порушують «подружньої» вірності. Пара проводить разом усе життя, і якщо один із партнерів потрапляє в біду, інший нізащо його не покине. Тож лебідка ніколи не полетіла б зі зграєю, залишивши свого лебедя наодинці з бідою. Лише коли її партнер загине, вона зможе знову створити пару.

Із 60-х років лебеді-шипуни під охороною. На півдні України є чимало місць, де вони гніздяться. В очеретах на дрібних озерах, на заплавах Інгулу та Південного Бугу впродовж попередніх зим вони не відчували дефіциту кормів: адже водойми не вкривалися кригою.

— Та лебеді дуже розумні птахи, вони миттєво реагують на небезпеку, яка загрожує їхньому життю, — продовжує Юрій Кириченко. — Перші снігопади і тріскучі морози — і зграя зірвалася в переліт туди, де тепліше. Як правило, це Крим, неподалік від «Артеку».

Біля водойми зоопарку, де зимують дикі качки, Юрій Кириченко — заступник директора Миколаївського зоопарку, який закоханий у білокрилих лебедів.

В окремому приміщенні, де оселився новий прибулець, двічі на день проводять вологе прибирання та заносять свіжу солому, чотири рази міняють воду в тазу.

Як пояснює спеціаліст, лебеді «органічно» не терплять нехлюйства.

— Щоб ви знали, це найохайніший птах у природі! Його довершена краса є результатом невпинної праці над собою... Але й, зауважу, це ще й інстинкт самозбереження виду. Погляньте, яке білосніжне його оперення. Гадаєте, це просто так? Краса починається з любові до чистоти! Чисте пір'я — це теплоізоляція, гарантія почуватися затишно під час вітру та негоди. А ще здатність у будь-яку мить бути готовим до перельоту, не тягнучи на своїх крилах зайві грами бруду.

Врятований лебідь.

Лебеді-шипуни, найелегантніші в польоті, насправді найважчі із птахів. Вага самців може сягати навіть 20 кілограмів, хоч у середньому важать від 8 до 13 кілограмів. Розмах їхніх крил — до 240 сантиметрів. І це лише завдяки тому, що майже 25 тисяч його пір'їнок в ідеальній чистоті. Недарма з давнідавен цих прекрасних і граціозних птахів вважають символом вірності, добрих вістей, благородства та охайності.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Фото автора.

Не забули про братів наших менших

У державному підприємстві «Звірівське мисливське господарство» намагаються полегшити життя диким тваринам, які теж потерпають від холоду і великої кількості снігу. Для підгодівлі звірів (а тут утримують в природному середовищі майже півтисячі плямистих і благородних оленів, понад триста диких свиней, а також косуль, лосів і зубрів) з початку року вже витрачено більше десяти тонн зерна кукурудзи, 47 тонн силосу. З гостинцями для тварин уже двічі приїздили гуртківці Луцького центру туризму, спорту та краєзнавства, що діє при загальноосвітній школі №23. Діти привозили з собою овочі, хліб, крупи, пачки солі, які розклали по годівницях. Працівники підприємства періодично очищають від снігу місця, де звірі зазвичай відпочивають. Це дає змогу зберегти диких тварин суворої холодної пори.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ОГОЛОШЕННЯ
про конкурс на заміщення вакантних посад судді

Згідно з прийнятими рішеннями Вища кваліфікаційна комісія суддів України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад суддів у місцевих судах загальної юрисдикції серед кандидатів на посаду судді вперше, які перебувають у резерві на заміщення вакантних посад суддів. Конкурс проводитиметься **28 березня 2012 року** за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 120-А. Час проведення конкурсу - 10.00.-16.00. Кандидат, який бажає взяти участь в оголошеному конкурсі, особисто подає до Комісії письмову заяву та документи з додержанням Умов проведення конкурсу на заміщення вакантних посад судді серед кандидатів на посаду судді вперше, затверджених рішенням Комісії від 19 вересня 2011 року № 2769/пп-11. Заяви про участь у конкурсі приймаються з **27 лютого 2012 року по 16 березня 2012 року** в робочі дні з 9.30 до 17.00 за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 120-А. Тел. для довідок: **(044) 581-85-38.**

Найменування судів, де є вакантні посади судді, та кількість таких посад. Місцеві адміністративні суди: Донецький окружний адміністративний суд-3; Житомирський окружний адміністративний суд-1; Запорізький окружний адміністративний суд-2; Кіровоградський окружний адміністративний суд-1; Миколаївський окружний адміністративний суд-1; Тернопільський окружний адміністративний суд-2; Харківський окружний адміністративний суд-1; Херсонський окружний адміністративний суд-1. **Місцеві господарські суди:** господарський суд Дніпропетровської області-1; господарський суд Житомирської області-1; господарський суд Луганської області-1; господарський суд Львівської області-1; господарський суд Тернопільської області-1; господарський суд Хмельницької області-1. **Місцеві загальні суди. Автономна Республіка Крим:** Бахчисарайський районний суд-2; Джанкойський міськрайонний суд-3; Красногвардійський районний суд-1; Красноперекопський міськрайонний суд-1; Ленінський районний суд-1; Нижньогірський районний суд-1; Роздольненський районний суд-1. **Вінницька область:** Барський районний суд-1; Іллінецький районний суд-1; Могилів-Подільський міськрайонний суд-2; Погребищенський районний суд-1; Теплицький районний суд-1; Томашпільський районний суд-1; Хмільницький міськрайонний суд-2; Чернівецький районний суд-1; Староміський районний суд м.Вінниці-1. **Волинська область:** Ковельський міськрайонний суд-1; Старовижівський районний суд-1; Турійський районний суд-1. **Дніпропетровська область:** Васильківський районний суд-1; Вільногірський міський суд-1; Верхньодніпровський районний суд-1; Дніпропетровський районний суд-1; Жовтоводський міський суд-2; Марганецький міський суд-1; Межівський районний суд-1; Орджонікідзевський міський суд-1; Павлоградський міськрайонний суд-4; Першотравенський міський суд-1; Петриківський районний суд-1; Покровський районний суд-1; П'ятихатський районний суд-2; Синельниківський міськрайонний суд-1; Тернівський міський суд-1; Юр'ївський районний суд-1; Дзержинський районний суд м.Кривого Рогу-1; Жовтневий районний суд м.Кривого Рогу-1; Інгулецький районний суд м.Кривого Рогу-1; Саксаганський районний суд м.Кривого Рогу-1. **Донецька область:** Авдіївський міський суд-2; Артемівський міськрайонний суд-3; Великоновосілківський районний суд-1; Волноваський районний суд-1; Володарський районний суд-1; Вугледарський міський суд-2; Дзержинський міський суд-2; Добропільський міськрайоний суд-1; Єнакіївський міський суд-5; Костянтинівський міськрайонний суд-3; Краснолиманський міський суд-1; Мар`їнський районний суд-2; Новоазовський районний суд-2; Селидівський міський суд-2; Сніжнянський міський суд-3; Торезький міський суд-2; Харцизький міський суд-2; Ясинуватський міськрайонний суд-2; Калінінський районний суд м.Горлівки-1; Будьоннівський районний суд м.Донецька-1; Калінінський районний суд м.Донецька-1; Кіровський районний суд м.Донецька-4; Петровський районний суд м.Донецька-2; Пролетарський районний суд м.Донецька-1; Жовтневий районний суд м.Маріуполя-1; Іллічівський районний суд м.Маріуполя-1; Орджонікідзевський районний суд м.Маріуполя-2; Гірницький районний суд м.Макіївки-1; Кіровський районний суд м.Макіївки-3; Совєтський районний суд м.Макіївки-1. **Житомирська область:** Романівський районний суд-1; Коростенський міськрайонний суд-1; Лугинський районний суд-2; Любарський районний суд-1; Овруцький районний суд-2; Олевський районний суд-1; Попільнянський районний суд-1; Чуднівський районний суд-1; Богунський районний суд м.Житомира-3; Корольовський районний суд м.Житомира-2. **Закарпатська область:** Мукачівський міськрайонний суд-1. **Запорізька область:** Гуляйпільський районний суд-2; Енергодарський міський суд-1; Кам'янсько-Дніпровський районний суд-1; Михайлівський районний суд-1; Оріхівський районний суд-1; Пологівський районний суд-1; Приазовський районний суд-1; Токмацький районний суд-2; Чернігівський районний суд-1; Орджонікідзевський районний суд м.Запоріжжя-1; Шевченківський районний суд м.Запоріжжя-1. **Івано-Франківська область:** Івано-Франківський міський суд-1. **Київська область:** Березанський міський суд-1; Васильківський міськрайонний суд-2; Макарівський районний суд-1; Ржищевський міський суд-1; Рокитнянський районний суд-1. **Кіровоградська область:** Бобринецький районний суд-2; Добровеличківський районний суд-1; Долинський районний суд-1; Знам`янський міськрайонний суд-1; Маловисківський районний суд-1; Новомиргородський районний суд-1; Новоукраїнський районний суд-1; Олександрійський міськрайонний суд-2; Онуфріївський районний суд-1; Світловодський міськрайонний суд-1; Устинівський районний суд-1; Кіровський районний суд м.Кіровограда-2; Ленінський районний суд м.Кіровограда-1. **Луганська область:** Алчевський міський суд-1; Антрацитівський міськрайонний суд-4; Брянківський міський суд-1; Кіровський міський суд-4; Краснодонський міськрайонний суд-1; Лисичанський міський суд-3; Первомайський міський суд-1; Перевальський районний суд-2; Ровеньківський міський суд-3; Рубіжанський міський суд-2; Свердловський міський суд-4; Сєвєродонецький міський суд-1; Старобільський районний суд-1; Стахановський міський суд-2; Артемівський районний суд м.Луганська-1; Жовтневий районний суд м.Луганська-1; Ленінський районний суд м.Луганська-1. **Львівська область:** Бродівський районний суд-1; Городоцький районний суд-1; Миколаївський районний суд-1; Перемишлянський районний суд-1; Старосамбірський районний суд-1; Трускавецький міський суд-1; Червоноградський міський суд-1; Галицький районний суд м.Львова-2; Залізничний районний суд м.Львова-1; Сихівський районний суд м.Львова-1, Франківський районний суд м.Львова-2; Шевченківський районний суд м.Львова-1. **Миколаївська область:** Березнегуватський районний суд-1; Братський районний суд-1; Веселинівський районний суд-1; Новобузький районний суд-2; Очаківський міськрайонний суд-1; Первомайський міськрайонний суд-1; Ленінський районний суд м.Миколаєва-1; Центральний районний суд м.Миколаєва-1. **Одеська область:** Березівський районний суд-1; Красноокнянський районний суд-2; Миколаївський районний суд-1; Роздільнянський районний суд-1; Тарутинський районний суд-1. **Полтавська область:** Великобагачанський районний суд-1; Гадяцький районний суд-2; Гребінківський районний суд-1; Карлівський районний суд-1; Комсомольський міський суд-1; Новосанжарський районний суд-1; Пирятинський районний суд-1; Решетилівський районний суд-1; Семенівський районний суд-1; Чорнухинський районний суд-1; Шишацький районний суд-1; Крюківський районний суд м.Кременчука-1. **Рівненська область:** Березнівський районний суд-1; Дубровицький районний суд-1; Млинівський районний суд-1. **Сумська область:** Недригайлівський районний суд-1; Шосткинський міськрайонний суд-1; Зарічний районний суд м.Суми-1. **Тернопільська область:** Підволочиський районний суд-1; Теребовлянський районний суд-1. **Харківська область:** Зачепилівський районний суд-1; Коломацький районний суд-1; Фрунзенський районний суд м.Харкова-1. **Херсонська область:** Бериславський районний суд-1; Нижньосірогозький районний суд-1; Новотроїцький районний суд-1. **Хмельницька область:** Віньковецький районний суд-1; Ізяславський районний суд-1; Летичівський районний суд-1; Новоушицький районний суд-1; Старосинявський районний суд-2; Теофіпольський районний суд-1; Шепетівський міськрайонний суд-2; Ярмолинецький районний суд-1. **Черкаська область:** Звенигородський районний суд-2; Маньківський районний суд-1; Смілянський міськрайонний суд-1; Тальнівський районний суд-2; Чорнобаївський районний суд-1; Придніпровський районний суд м.Черкаси-1. **Чернівецька область:** Кіцманський районний суд-1; Першотравневий районний суд м.Чернівці-1. **Чернігівська область:** Корюківський районний суд-1; Ніжинський міськрайонний суд-1; Новгород-Сіверський районний суд-1; Срібнянський районний суд-1; Деснянський районний суд м.Чернігова-1. **Місто Севастополь:** Балаклавський районний суд м.Севастополя-1; Нахімовський районний суд м.Севастополя-1.

УМОВИ
проведення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України конкурсу на заміщення вакантних посад судді серед кандидатів на посаду судді вперше

1. Конкурс проводиться згідно з положеннями статей 66, 71 Закону України "Про судоустрій і статус суддів". Брати участь у конкурсі мають право кандидати, які перебувають у резерві на заміщення вакантних посад суддів.

2. Для участі в конкурсі кандидат подає до Комісії: - письмову заяву про участь у конкурсі, написану власноручно; - копію паспорта громадянина України (усіх сторінок); - анкету кандидата на посаду судді (за формою та змістом, що затверджені Комісією й розміщені на її офіційному веб-порталі) з наклеєною фотокарткою. Анкета повинна бути заповнена друкованим способом або власноручно чітким і розбірливим почерком. При цьому кожен пункт анкети має бути заповнений і містити відповідь на поставлене запитання (або стверджувальну, або заперечувальну); при стверджувальній відповіді на питання в анкеті зазначаються максимально повні дані та відомості; - копії дипломів про освіту, науковий ступінь або вчене звання; - виписку з трудової книжки про стаж роботи в галузі права або копію трудової книжки. Копія трудової книжки подається засвідченою в установленому порядку відповідальною особою за місцем роботи кандидата на посаду судді (засвідчувальний напис має міститися на копії кожної сторінки трудової книжки або засвідчувати прошиту копію трудової книжки). Якщо на час подання заяви кандидат не працює, копія трудової книжки засвідчується при прийманні документів уповноваженою посадовою особою секретаріату Комісії, для чого кандидат пред'являє оригінал трудової книжки.

3. Кандидат обов'язково подає медичні довідки про стан здоров'я, якщо закінчився термін дії довідок, поданих ним разом із заявою про участь у доборі кандидатів на посаду судді.

4. Копії документів подаються одночасно з їх оригіналами для перевірки відповідності копій оригіналам та їх засвідчення при прийманні уповноваженою посадовою особою секретаріату Комісії.

5. Заява про участь у конкурсі та необхідні документи подаються кандидатом особисто за адресою та в строк, що зазначені в оголошенні про конкурс.

6. Кандидат зобов'язаний перевірити правильність оформлення, повноту заповнення документів, які ним подаються, оскільки виключно кандидат несе ризик наслідків подання неправильно оформлених документів.

7. До участі в конкурсі допускаються кандидати, які подали заяви з додержанням строку, зазначеного в оголошенні про конкурс, та в спосіб, визначений цими Умовами. До конкурсу не допускаються кандидати, заяви яких подані після закінчення зазначеного в оголошенні строку або в спосіб, що не передбачений цими Умовами, а також кандидати, які не подали всіх визначених цими Умовами документів, або подали неправильно оформлені документи. Заяви таких кандидатів не розглядаються, а документи повертаються заявникам.

8. У межах конкурсу, оголошеного одним рішенням Комісії, кандидат має право подати заяву про участь у конкурсі на заміщення вакантної посади судді лише в одному місцевому суді незалежно від спеціалізації суду.

9. По закінченню строку для приймання заяв Комісія проводить конкурс на заміщення вакантних посад суддів, який полягає в здійсненні відповідно до кількості вакантних посад добору кандидата (кандидатів) із тих, які перебувають у резерві на заміщення вакантних посад суддів, та подали відповідні заяви про участь у конкурсі з додержанням умов конкурсу, визначених Комісією.

10. При проведенні Комісією конкурсного добору першочерговим критерієм є кількість набраних кандидатами балів за результатами складення ними кваліфікаційного іспиту. У разі набрання кандидатами однакової кількості балів перевага надається тому кандидату, який має більший стаж роботи у галузі права. Стаж роботи в галузі права Комісія визначає станом на день проведення конкурсу відповідно до поданих кандидатами документів. Визначення переможців конкурсу затверджується рішенням Комісії.

11. Результатом конкурсного добору є прийняття Комісією рішення про рекомендування кандидата для призначення на посаду судді місцевого суду загальної юрисдикції.

Ліквідатор ТОВ "Укрпромбанк",

за погодженням з Національним банком України (Рішення комісій з питань нагляду та регулювання діяльності банків №86, №87 та №88 від 10/02/2012р. згідно пункту 1.2) оголошує про продаж комп'ютерної техніки, офісних меблів та офісного обладнання ТОВ "Укрпромбанк", що були у використанні. Продаж розпочинається з 05/03/2012 р.

З питань придбання зазначеного майна звертатися за адресою: 01133, м. Київ, бул. Л.Українки, 26 та за тел./факс: 537-47-56.

Ліквідатор АБ "Банк регіонального розвитку"

повідомляє про продаж на аукціоні майнових прав-боргових зобов'язань фізичних осіб за кредитними договорами у кількості 14 одиниць АБ "Банк регіонального розвитку", місцезнаходження: м. Київ, вул. Машинобудівна, 44.

Лот №1 Майнові права-боргові зобов'язання фізичних осіб за кредитними договорами у кількості 14 одиниць АБ "Банк регіонального розвитку", місцезнаходження: м. Київ, вул. Машинобудівна, 44.

Початкова ціна - 1 139 320 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів після опублікування об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вноситься на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЗКПО 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ р/р 2600700004058 в ПАТКБ "ПРАВЕКС-БАНК" в м. Києві, МФО 321983, код ЗКПО 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел: **(044) 596-93-24.**

До відома громадськості
Приватне акціонерне товариство
"Кримський ТИТАН",

96012, АР Крим, м. Армянськ, Північна промзона, тел. (06567) 3-74-44; факс (06567) 3 -12-60 подає до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву про видачу ліцензії з виробництва електричної енергії та ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності - АР Крим, м. Армянськ.

Вважати втрачений договір купівлі-продажу житлового будинку № 17, який розташований в місті Харкові по вулиці Мельникова, укладений між ТОВ "РОММАКС" (код ЄДРПОУ 32961610) та ТОВ "Київнафтабуд" (код ЄДРПОУ 33156083), який зареєстрований приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу 23.09.2008р. за № 974, не дійсним.

Вважати втрачений договір купівлі-продажу нежилової будівлі, розташованої в місті Харкові по вулиці Мельникова № 17, укладений між ТОВ "РОММАКС" (код ЄДРПОУ 32961610) та ТОВ "Київнафтабуд" (код ЄДРПОУ 33156083), який зареєстрований приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу 23.09.2008р. за № 977, не дійсним

Постановою господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-кт. Шевченка, 29) від 14.02.2012 р. по справі № 5017/174/2012 визнано банкрутом Приватне підприємство Фірма "КОМП'ЮТЕРНА АКАДЕМІЯ" (65121, м. ОДЕСА, пр-кт. Маршала Жукова, буд. 4-В; код ЄДРОПУ 31502159).

Ліквідатором банкрута призначений ШИШОВ О.М. Заяви кредиторів приймаються господарським судом Одеської області протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) порушено провадження у справі № 136/5014/73/2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ "МЕТА" (ід. код 32065635; м. Луганськ, вул. Советская, буд. 76, оф. 1412; п/р 26002007170410 в ЛФ ПАТ "Брокбізнесбанк, МФО 304632). Ухвалою у справі від 02.02.2012р. введено процедуру розпорядження майном боржника та призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Сичову Валентину Олександрівну (ліц. АВ № 566953 від 23.09.2011р., адреса: 91055, м. Луганськ, вул. 3-я Донецкая, буд. 146). Заяви кредиторів приймаються протягом, тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, проспект Шевченко,18/1) від 06.12.2011 р. по справі № 5021/1288/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "Март СВ" (юридична адреса: м. Суми, вул. Кірова, 165, буд. 134, кв. 52, код за ЄДРПОУ 33078744, р/р 26008205660 в СОД АБ "Укргазбанк", МФО 320478) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена Наумова Ольга Василівна (40000, м. Суми, вул. Петропавлівська, б. 96, оф. 66).

ПОСИДЕНЬКИ

№ 34 (5284) СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 2012

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, місцями — мокрий сніг, що переходить у дощ. Вітер південно–західний, 7—12 м/с. Температура вночі — 4—9 градусів морозу, у східних областях — до 11. Удень від трьох градусів морозу до двох — тепла, в Криму — до п'яти градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 ЛЮТОГО

1806. Народився український поет Левко Боровиковський. **1917.** У Харкові відбувся заколот проти Української Народної Республіки, встановлено більшовицьку владу. **1942.** Президія Верховної Ради СРСР заснувала медалі «За оборону Ленінграда», «За оборону Одеси», «За оборону Севастополя» та «За оборону Сталінграда». **1972.** У Білій Церкві на комбінаті шин і гумотехнічних виробів випущено першу продукцію. **1989.** Уперше після зведення Берлінської стіни Бранденбурзькі ворота були відкриті для вільного проходу через них громадян обох держав. **2000.** В Україні скасовано смертну кару.

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Заячий автограф на снігу

Є на Буковині відомий чоловік, заслужений працівник промисловості, депутат Чернівецької обради, керівник відомого на всю Україну сільгосппідприємства. І є в цього занятого, веселого і дотепного чоловіка хобі — полювання.

Дача нашого героя — на місці, де зливаються Прут і Черемош, у мальовничому буковинському селі. Оселя рясно увішана мисливськими трофеями: оленячими рогами, опудалами та вистелена шкірами.

Недавньої святкової днини мені зателефонував цей чоловік.

— Хочу проскочити по свіжому сніжку, може, підстрелю зайця. Складеш компанію?

Я — пацифіст, і в живих істот не стріляю. Та погодився подихати свіжим вітром з Карпат, а якщо пощастить, — поласувати зайчатиною. Окрім мене, відомий український ковбасник запросив ще й охоронця свого заміського будиночка, смаглявого

азербайджанця. До того ж чудового кулінара. В Україні своє прикаспійське ім'я він адаптував до слов'янського Міша.

...Сніг дійсно випав. Пухнастий, мов заяче хутро. Полювальник довго тинявся полями, а джип поволі сунув за ним. І ось раптом мисливець пригнувся, присів, вистрелив, пробіг метрів із вісімдесят і підняв за шкурку вуханя. Міша потер руки: буде юшка. Ми під'їхали до мисливця та його здобичі. Чіткого місця ураження на тваринці видно не було, тож досвідчений мисливець поклав його на сніг... Міша відкоркував пляшку і почав нарізати м'ясо, ковбаси та кишку, начинену гречкою та білим лівером. Усе це мало піти під добре віскі й бочкові огірки.

Тим часом щасливий мисливець підняв зайця, притулив його до грудей і, пояснивши нам, що, аби м'ясо не просякло ацетоном, потрібно позбавити здобич сечі, умілими руками почав масажувати пухнастого внизу живота. За мить той розписав свіжий сніжок жовтавим графіті. Потім знову поклав його на сніг і підняв першу чарку. Зрозуміло, за зайця. Був ще тост за друзів, за коханих жінок. Але ковбаса — ковбасою, а свіжа юшка — річ шикарна. Тож усі поспішили до дачі, де казан і велика буковинська піч.

— А де заєць?! — раптом вигукнув мисливець, якому зранку двома великими верхніми зубами посміхнулася Фортуна. — Міша, ти що, кинув його в салон?

— Я нє брал нікакой заяц, слюшай, — розвів руками східний чоловік.

Настала гідна найкращого театру пауза. А потім, побігавши довкола машини, троє дорослих чоловіків, почали сміятися, зрозумівши, що заєць, не дочекавшись фіналу фуршету, дременув до лісу.

Сергій СУЛИМА.

Фото з сайта world-desktop.ru.

«Постійне, точне, вічне місце»

СУСІДІВ НЕ ВИБИРАЮТЬ

Полтавець Іван Голобородько — нині пенсіонер, усе своє життя викладав історію та географію в школі. Його улюблений вислів з монологу Михайла Задорнова: «Історію вже стільки разів переписували, що я тепер не вірю й географії! Чи справді Австралія існує?»

— Часто наші політики повторюють: «Наш північний сусід...». Маючи на увазі Росію. А хто тоді Білорусь? Географічно, якщо говорити про «північного сусіда», то це все-таки Білорусь. А Росія? Вона надто велика, щоб дати їй певне географічне «визначення». Якщо брати за основу столиці — Київ і Москву, то Росія таки й справді «північний сусід», а якщо подивитися, де знаходяться Чернігів і Сочі, приміром?.. Крайня північна точка Росії — мис Флігелі на Землі Франца Йосифа ($81^0 51$ мінута), а крайня південна ($41^0 11$ мін.) розташована поблизу гори Базардюзю на кордоні Дагестана з Азербайджаном. Крайня східна точка — острів Ратманова в Беринговій протоці ($169^0 0$ мін.). А крайня західна знаходиться аж в Калінінградській області ($19^0 38$ мін.) на Балтійській косі одномінного моря. З огляду на це навіть «східним сусідом» Росію назвати важко. Втім, саме таке визначення є ближчим до істини.

Та росіянам і самим важко розібратися, де знаходиться їхня країна. Ще 300 років тому вони «прорубали вікно в Європу» в той час, як Росія і тоді, й тепер займає за територією ледь не половину тієї ж Європи, враховуючи те, що географічно кордон з Азією проходить по річці Урал.

Чудять і в Європі, де політики теж доволі часто плутають історію з географією. Так, до 1991 року там здебільшого вважали, що європейський кордон відповідає кордонам Радянського Союзу. Тому й нині, коли європейці говорять про країни Східної Європи, то зазвичай мають на увазі держави — сателіти колишнього Радянського Союзу: Польщу, Угорщину, Чехословаччину... Хоча ні тоді, ні тепер у цю «схему» якось не вписувалася Прибалтика. До речі, ця дивна політична «система координат» побутує досі і в самій Україні, коли ми говоримо про країни Західної, Центральної та Східної Європи — так, ніби сама наша країна до Європи й не входить.

— Утім, якщо географічним центром Європи у нас вважається село Ділове поблизу Рахова на Закарпатті, — каже Іван Голобородько, — то вся «європейська схема» взагалі ламається. Тоді Україна — це таки Центральна Європа, Росія — Східна і так далі... Однак навіть серед географів досі немає спільної думки щодо цього. Як то кажуть, кожен тягне ковдру на себе. Здавалося, крапку мали б поставити вчені віденського Імператорсько-Королівського військово-географічного інституту, які у зв'язку з будівництвом залізниці з 1885 року проводили географічні дослідження на Закарпатті і дійшли висновку, що саме тут — «пуповина» Європи. Вінцем цієї роботи навіть стало встановлення історичного знаку з каменем, де викарбувано: «Постійне, точне, вічне місце. Дуже точно, зі спеціальним приладом, виготовленим в Австро-Угорщині, за шкалою меридіанів та паралелей, встановлений центр Європи. Рік 1887». До речі, після Другої світової війни це підтвердили й радянські вчені. Однак і досі за звання «центру» сперечаються села Пурнушкай, що поблизу Вільнюса, і Крагуле у Словаччині, містечко Суховоль під Білостоком. А дехто доводить, що це — місцина за 50 км на північний захід від білоруського Полоцька. Власне, все залежить від методики обчислень.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: «український» центр Європи поблизу Рахова.

Фото автора.

Загадки Дідової балки

ЩО Б ЦЕ ОЗНАЧАЛО?

Ідея цієї незвичайної поїздки належала колишньому співробітникові МНС Юрію Коровайченку, котрий заінтригував можливістю побачити щось, не позначене на жодній карті. Здавалося б, ці дороги і стежки вже неодноразово сходжені, але автор ідеї був досить переконливий. Отже, — в подорож.

Повністю довірившись наявній у ведучого системі навігації, ми стартували від корпусів Кіровоградського національного технічного університету в напрямку села Грузьке (близько 15 км асфальтівкою). Від центра села повернули ліворуч, у напрямку Овсяниківки, проїхавши ще шість із лишком кілометрів. Далі, минувши центр селища, потім звернувши праворуч, ледве помітними ґрунтовими дорогами дісталися мети подорожі.

Перед нами було декілька невеликих пагорбів. Розташовані вони на однаковій відстані одне від одного й рівновіддалені від центрального. На жаль, у нашому розпорядженні не було літального апарата, щоб сфотографувати це диво з висоти пташиного польоту, але, якщо дивитися із супутника, картина така **(на знімку ліворуч)**: пагорбів — сім, один — у центрі й шість — рівновіддалені. Що це? Спроби знайти це місце на звичайній топографічній карті виявилися безрезультатними — жодних позначок. На найпоширенішій у торговельній мережі топографічній карті Кіровоградської області видання 1992 року тут позначено лише лісовий масив. Якихось доріг, крім тих, що з'єднують населені пункти, — немає. Лише зарослі польові дороги, якими ми пробиралися, періодично зупиняючись для того, щоб звіритися з навігатором...

За день до поїздки було вивчено й генштабівську карту ще 40-х років XX століття. Але вона складена з декількох фрагментів, а це місце виявилося саме на стику двох частин. І знову — ніяких доріг чи споруд. Майнула думка про якийсь військовий об'єкт (можливо, підземний), але жодних під'їзних колій або фрагментів колишнього огородження ми не виявили. Особливістю кожного пагорба була своєрідна прорізь, наче поряд через коло провели діаметральну лінію. Другою особливістю були схожі на чашу заглиблення в кожному з пагорбів, що також поросли травою. Спроби відшукати які-небудь «сліди небачених звірів» успіхом не увінчалися. І помічений в одній з «чаш» отвір виявився банальною норою **(на знімку)**.

А раптом це місце посадки НЛО? Але таких масштабів? Уява малювала картину гігантського апарата із серіалу «Зоряні війни», але... це було б уже відомо й компетентним органам, і просто «агентству ОБС». Тож ми вирішили віднести це явище до списку «чудес Кіровоградщини».

Максим ГУЦАЛЮК.

Кіровоград.

Фото автора.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 23547

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010022